

Brussels e-Vite w

КАЛЕНДАР
ГОЛОВНИХ ПОДІЙ

600 ДНІВ
ПОВНОМАСШТАБНОЇ
ВІЙНИ

ОЛЕКСАНДРА МАТВІЙЧУК —
УКРАЇНСЬКА ЗАХИСНИЦЯ
ПРАВ ЛЮДИНИ. ІНТЕРВ'Ю

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ФОРУМ
АДВОКАЦІЇ

КИЇВСЬКИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ
ФОРУМ У БРЮССЕЛІ 2023

ЖОВТЕНЬ 2023

PI Promote
Ukraine

Огляд Україна Брюссель

Brussels Ukraina Review

Огляд Україна Брюссель

Видання – жовтень 2023
Журнал видається українською
та англійською мовами

Онлайн:
www.promoteukraine.org

Видавець:
ГО «Промоут Юкрейн»
www.promoteukraine.org

Адреса редакції:
08205,
Київська обл.,
м. Ірпінь,
вул. Вериківського 23, к.8

**Адреса бельгійської
НУО «Промоут Юкрейн»**
Бульвар Еміль Жакман 81
1000 Брюссель
Бельгія
ISSN 2736-4305

Емейл:
info@promoteukraine.org

Головний редактор:
Марта Барандій

Редактори:
Оксана Булда

Ілюстрації:
Анна Черниш-Полторацька

Верстка:
Костянтин Прокопенко

Журнал «Огляд Україна Брюссель» поширюється безкоштовно серед аналітиків, фахівців, лідерів думок, чиновників і політиків України та Європейського Союзу.

Відтворення матеріалів журналу допускається лише з посиланням на Журнал. Думки, висловлені авторами у Журналі, не обов'язково відображають позицію редакції. Лише автор є відповідальним за контент свого матеріалу. Автор відповідає лише за матеріал, наданий мовою оригіналу. Переклад статей зроблений третіми особами на замовлення редакції. Видавець не несе відповідальності за товари і послуги, що рекламуються в публікаціях. Фотографії з відкритих джерел.

СДОВО РЕДАКЦІЇ

16 жовтня 2023 року, коли цей журнал виходить з типографії, збігається з символічною датою – 600 днів повномасштабного вторгнення Росії в Україну та героїчного спротиву українського народу.

Війна проти України не зупиняється. Україна втрачає своє майбутнє: українські жінки та діти покидають країну, втрачається генофонд. Українські військові й цивільні зазнають поранень та гинуть на війні.

На початку жовтня цього року Росія атакувала село Гроза на Харківщині, внаслідок чого загинуло понад 50 цивільних осіб, серед яких були й маленькі діти. Це лише один із випадків злочинів проти українського народу, якими щодня рясніє ця неспровокована агресія.

Водночас міжнародна спільнота все частіше відводить на другий-третій план необхідність допомоги Україні. Ми «з нашою війною» все частіше є недоречними для комфортного формату життя європейських країн.

Україна гине за Європу. Україна є щитом від російської навали. І нам потрібна підтримка ЄС. І не лише підтримка в боротьбі – нам потрібна справедливість у загальнолюдському розумінні. Непокараність за злочини Росії, небажання визнавати ПВК «Вагнер» терористичною організацією, недостатня увага до союзів Росії з Іраном, ХАМАСом та іншими злочинними угрупованнями й авторитарними режимами, намагання загравати з ворогом і наївна віра в переговори призводять до масштабування міжнародних збройних конфліктів.

У цьому контексті лауреатка торішньої Нобелівської премії миру, очільниця Центру громадянських свобод Олександра Матвійчук в інтерв'ю Unlock Ukraine зауважила, що кожна жертва повинна отримати сатисфакцію, кожен злочинець має бути покараний. Покарання вищого керівництва Росії та відповідальність росіян повинні бути неминучими. Тут не може бути терміну давності.

Величезна команда волонтерів Promote Ukraine активно працює над тим, щоб утримати українське питання на першому плані у ЄС. Ми робимо це, зокрема, через наш Європейський форум адвокати, який збирає громадських активістів всієї Європи у столиці європейської демократії вже другий рік поспіль. Ми робимо все можливе, щоб на європейських виборах наступного року питання України було внесено в політичні програми кандидатів у депутати.

Долучайтесь до нашого руху, стежте за новинами Promote Ukraine і підтримуйте Україну!

*Марта Барандій, доктор
юридичних наук
університету Саарланду
Головний редактор
Засновниця і президентка
Промоут Юкрейн*

 twitter.com/MartaBarandiy

20 Діаспора для України:
Відбудова та розвиток
Ганна Слободянюк-Монтавон
Данило Полілуєв-Шмідт

02 Слово Редакції

ІНТЕРВ'Ю

04 Олександра Матвійчук:
українська захисниця прав
людини

24 Як проходить інтеграція
українських біженців у Бельгії?
Любов Карпачова

30 600 днів повномасштабної
війни: календар головних
подій

СВІТОВІ ВІЙНИ

08 Відлуння нової війни:
Близький Схід як точка
розлому світу
Володимир Марциновський

ДРУЗІ КРЕМЛЯ

34 Вийти не можна
залишитись: як Австрія та
Угорщина послаблюють
безпеку Європи
Леонід Швець

ГРОМАДЯНСЬКИЙ СПРОТИВ

52 Знищення рожевої плями
Данило Полілуєв-Шмідт

54 Ї означає спротив!
Данило Полілуєв-Шмідт

УКРАЇНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ ПРО ВІЙНУ І МИР

12 Без серйозних планів. Чому
військові мало думають про
майбутнє і ще менше говорять
про нього
Дмитро Крапивенко

ВИБОРИ В ЄВРОПІ

40 Чого очікувати від
майбутніх європейських
виборів
Володимир Марциновський

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

56 Цифрова інклюзія та
доступність в Україні: як не
залишити нікого без уваги
Андреа Кастанья

ДІАСПОРА ДЛЯ УКРАЇНИ

16 Європейський форум
адвокації: об'єднання
українського громадянського
суспільства за кордоном
Автор: Яна Бровдій
Редактор: Ліза Безвершенко

НАСЛІДКИ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

44 Екоцид в Україні:
екологічні збитки від війни
вже склали понад 47,6
мільярда доларів
Наталя Толуб

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ УКРАЇНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО

48 Наша суперсила: як
громадянське суспільство
наближає Перемогу
Інна Крупник

62 Київський інвестиційний
форум у Брюсселі 2023:
європейські міста об'єднуються
заради майбутнього нашої
столиці

ОЛЕКСАНДРА МАТВІЙЧУК: УКРАЇНСЬКА ЗАХИСНИЦЯ ПРАВ ЛЮДИНИ

В інтерв'ю із засновницею Промоут Юкрейн Мартою Барандій Олександр Матвійчук, видатна для України особистість, висвітлювала актуальні питання сьогодення. Зі своєю незламною відданістю питанням прав людини, Матвійчук із 2007 року стояла на передовій боротьби України, що стало причиною нагородження її престижною Нобелівською премією миру за роботу під час російської війни в Україні з 2014 року.

Олександра захищала права людини під час Євромайдану, і у 2014 році вона очолила «Євромайдан SOS».

«Євромайдан SOS» від початку був громадською ініціативою, у рамках якої декілька тисяч людей були підготовлені надавати правову та іншу допомогу протестувальникам, котрих переслідувала влада.

РОЗВИТОК ГРОМАДСЬКОГО АКТИВІЗМУ В УКРАЇНІ

Олександра наголошує на необхідності розвитку громадської активності в Україні, роблячи акцент на різниці між періодами до 2014 року та після нього. Вона вказала на істотне розширення сфери громадянсько-

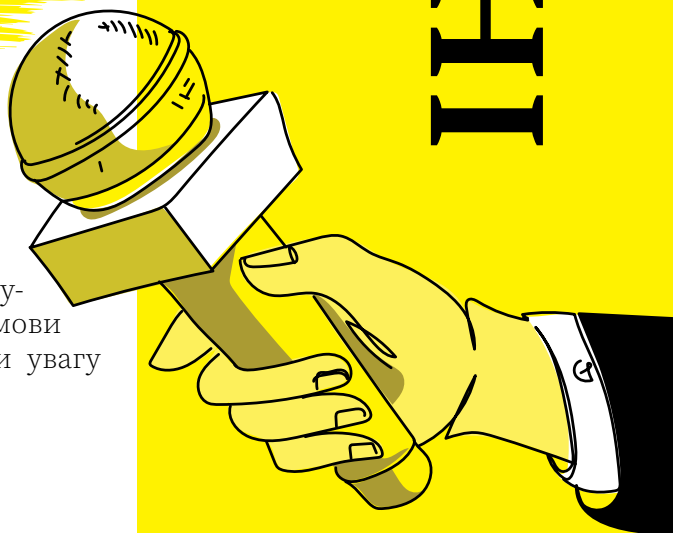
Українська мова зазнавала пригнічування протягом багатьох століть, оскільки вона завжди була основою української самоідентифікації.

го суспільства та зростання почуття відповідальності серед особистостей. Люди почали розуміти важливість брати відповідальність на себе, а не перекладати її на політиків місцевого чи національного рівня.

Вони визнали свою здатність втілювати позитивні зміни у своїх спільнотах і суспільствах, що, безсумнівно, є позитивним трендом.

ПИТАННЯ МОВИ

Українська мова зазнавала пригнічування протягом багатьох століть, оскільки вона завжди була основою української самоідентифікації. Обговорюючи сучасний стан російської мови в Україні, слід звернути увагу на кілька моментів.

ІНТЕРВ'Ю

По-перше, одним із ключових аспектів є те, що мовне питання використовувалося як штучна причина для роздмухування конфліктів, передовсім із боку проросійських політичних сил. Найбільш яскравим прикладом є вторгнення до Криму, де офіційним претекстом було «захистити» російськомовне населення. У цьому контексті мову було використано як засіб маніпуляції громадською думкою й ескалації напруги.

По-друге, природно, що держава розвиває і популяризує свою мову. Центральне питання – як плекати державну мову, забезпечуючи права національних меншин. Україна завжди ефективно знаходила баланс.

Ще у 2014 році на рівні повсякденного спілкування в Україні суттєвих проблем з російською мовою взагалі не було. Проте нині вживання російської мови в громадських місцях може викликати непорозуміння чи навіть агресію. Ця реакція першочергово пов'язана з болем, спричиненим війною. І саме російська мова чітко й безпосередньо асоціюється з агресором, відповідальним за ці страждання.

ПІДТРИМКА ЄС

Олександра наголошує, що підтримка ЄС посилює голос українського громадянського суспільства. Революція Гідності зіграла ключову роль у цьому процесі, що мало символічне значення для України. Вона окреслила вектор розвитку та новий поштовх до відданості процесу європейської інтеграції. Для України Угода про асоціацію та статус кандидата є значущим прогресом.

Це вказує на хороший проміжний результат і шлях до кращого майбутнього, тому відзначення цих етапів, особливо під час війни, є важливим.

БЕЗКАРНІСТЬ ЯК КАТАЛІЗАТОР КОНФЛІКТІВ

Вивчаючи корені війни, яка точиться зараз, Матвійчук пов'язала хаос із десятиліттями безкарності, яка завжди була джерелом насолоди для Росії. Проблема виникла після Другої світової війни, адже тоталітарний радянський режим не був притягнутий до відповідальності. Ця культура безкарності спонукала російські війська скоювати дуже схожі між собою злочини в таких регіонах як Чечня, Грузія, Сирія, Лівія, а тепер Україна. І наша спільна історична відповідальність – зламати цей цикл безкарності. Росія навмисно завдає великого болю цивільному населенню, щоб зламати опір та окупувати Україну. Тож ми, коли фіксуємо порушення Женевської конвенції, повинні чітко розуміти: ми документуємо не просто порушення міжнародних договорів, ми документуємо страждання людей.

ПОРАЗКА РОСІЇ

На завершення Олександра формулює чітке послання: Україна повинна перемогти, а Росія має зазнати поразки. Мета – досягти стійкого миру. За словами Путіна, це війна проти

«колективного Заходу». Такий підхід є значним ризиком для всіх західноєвропейських країн, усіх демократій. Тільки гучна поразка Росії може припинити цю війну. Такі альтернативи, як зміна режиму, не будуть достатніми, адже це не просто війна Путіна. Ця війна виникає з імперіалістичного світогляду, вкоріненого у багатьох росіянах. Матвійчук вірить, що рішуча поразка – єдиний спосіб для Росії зрозуміти наслідки її імперіалістичних тенденцій та підготувати ґрунт для справжньої реформи.

Непохитна відданість Олександри Матвійчук правам людини в Україні служить натхненням для активістів у всьому світі. Її погляди розкривають багатогранні виклики, перед якими стоїть Україна: від мовних суперечок до пошуку тривалого миру. У той час як Україна прагне розв'язати ці складні питання, мужність і відданість Матвійчук служать символом надії на краще майбутнє, основою якого є справедливість та повага до прав людини.

“
*Вивчаючи
корені війни,
яка точиться
зараз,
Матвійчук
пов'язала хаос із
десятиліттями
безкарності,
яка завжди
була джерелом
насолоди для
Росії.*

UNLOCK UKRAINE

WATCH OUR NEW EPISODE WITH
OLEKSANDRA MATVIICHUK

Oleksandra Matviichuk

Marta Barandiy

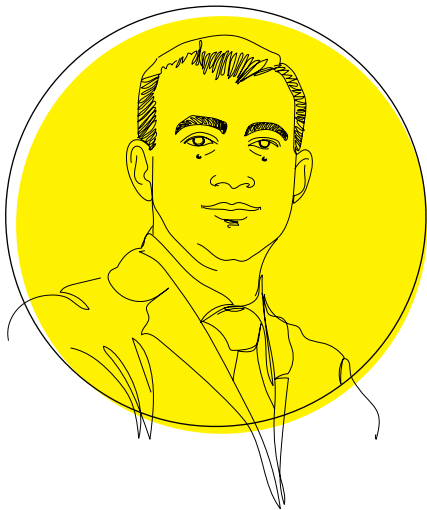
ВІДЛУННЯ НОВОЇ ВІЙНИ: БЛИЗЬКИЙ СХІД ЯК ТОЧКА РОЗЛОМУ СВІТУ

Жовтень ознаменувався початком нової великої війни на Близькому Сході. Вранці 7 жовтня ХАМАС із території Сектора Газа атакував Ізраїль понад 4400 ракетами, після чого сотні бойовиків цього терористичного угруповання на пікапах і мотоциклах провалили огорожувальні споруди між Сектором Газа й Ізраїлем.

Тактика ХАМАС включала вибір цілі, заподіяння шкоди,

захоплення чи вбивство максимальної кількості осіб і стрімкий відступ. Така операція може бути спрямована на провокацію Ізраїлю до масштабної реакції, можливо, навіть з окупацією Гази. На момент написання цього тексту вже відомо про понад 900 загиблих і 2000 поранених з боку Ізраїлю. Триває розпочата військова операція ЦАХАЛ відповідно до пункту 40-Алеф, за яким ізраїльська армія може діяти на власний розсуд, доповідаючи лише політичному керівництву країни (востаннє цей пункт застосовувався у 1973 році). Станом на третій день військової операції Ізраїль мобілізував понад 300 тис. резервістів і повернув контроль над усіма містами на кордоні зі Смугою Гази.

Окремої уваги заслуговує обраний для удару момент: це річниця війни «Судного дня», День народження Владіміра Путіна, Шабат (і відключений в Ізраїлі зв'язок), обезголовлений Конгрес та заблокована військова допомога Україні з боку США.

**ВОЛОДИМИР МАРЦИНОВСЬКИЙ – ЕКСПЕРТ З
МАРКЕТИНГОВИХ КОМУНІКАЦІЙ З ПОНАД 20-РІЧНИМ
ДОСВІДОМ РОБОТИ НА КЕРІВНИХ ПОСАДАХ У
КОМУНІКАЦІЙНИХ АГЕНТСТВАХ І КОРПОРАЦІЯХ.
КОНСУЛЬТАНТ З МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ ТА
ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ. У МИНУЛОМУ – РЕДАКТОР
ПРОВІДНИХ БІЗНЕС-МЕДІА.**

СВІТОВІ ВІЙНИ

ли буденністю. Посол невизнаної «Держави Палестина» Абдель Хафіз Нофаль в інтерв'ю російському ТАСС прямо заявив, що координує свої дії з Москвою; за «дивним збігом» воно вийшло в день нападу ХАМАСу на Ізраїль.

Ізраїльська розвідка передбачала такий розвиток подій, утім виникає закономірне запитання про те, як міг статися такий зухвалий прорив з боку Гази, що перебуває під блокадою і має обмежені ресурси. Те, як було проведено цю операцію, не залишає сумнівів про довге та ретельне планування, розвідувальні заходи, високий рівень підготовки бойовиків, логістичну й фінансову підтримку потужних спільників ХАМАС, серед яких у першу чергу називають Іран.

За словами високопоставлених членів ХАМАСу та Хезболли, на яких посиляється The Wall Street Journal, представники служби безпеки Ірану допомогли спланувати раптову атаку на Ізраїль, і саме вони дали «зелене світло» для нападу. Цю інформацію також підтвердив WSJ високопоставлений чиновник у ЄС. Окрім того, за даними Центру національного спротиву (проект ССО України), бойовики ПВК «Вагнер» також брали участь у підготовці ХАМАС перед нападом на Ізраїль. Зокрема, серед союзників ХАМАСу лише росіяни мали досвід застосування безпілотників з механізмами скиду.

Поки весь цивілізований світ висловлює підтримку Ізраїлю, ХАМАС мобілізує своїх партнерів. Регулярні зустрічі лідерів ХАМАС із найвищим керівництвом Росії вже ста-

І в ці ж дні відбувся артилерійський обстріл Ізраїлю бойовиками Хезболли з території Лівану. Тут важливо, що ХАМАС і Хезболла не контактують напряду між собою, перш за все через релігійні суперечності. ХАМАС – це сунітська організація, а Хезболла – шиїтська. Палестинська автономія (т. зв. «Держава Палестина») взагалі стоїть осторонь від них.

Якимось «дивним чином» усі ці організації з різним географічним, культурним, релігійним підґрунтям, з різними геополітичними спонсорами продемонстрували неабияку скоординованість у день найбільшої терористичної атаки на державу Ізраїль.

Які геополітичні та глобальні комунікаційні наслідки війни в Ізраїлі?

По-перше, намічений діалог між Ізраїлем і Саудівською Аравією (на тлі розморожування відносин і неофіційних перемовин між цими країнами, що досі не мають дипломатичних відносин), ймовірно, буде поставлено на паузу. Наземна операція в Секторі Газа неминуче призведе до великої кіль-

За словами високопоставлених членів ХАМАСу та Хезболли, на яких посиляється The Wall Street Journal, представники служби безпеки Ірану допомогли спланувати раптову атаку на Ізраїль, і саме вони дали «зелене світло» для нападу.

Стратегія РФ у регіоні зосереджена на ескалації конфліктів проти союзників США. Вона використовує союзників як знаряддя для досягнення цієї мети. Загалом, атака на Ізраїль – лише частина більшої гри.

кості жертв серед арабського населення, що природним чином посилює антиізраїльські настрої в арабському світі. І що довше триватиме війна, то менші шанси на врегулювання давніх суперечок Ізраїлю з арабськими монархіями.

По-друге, загострення на Близькому Сході цілком може зірвати плани США щодо переміщення виробництва з Китаю і створення нових торгових маршрутів між Індією та Європою в обхід Китаю. Реалізація нової міжконтинентальної транспортної системи, яка має з'єднати Індію з Європою, можлива лише за умови нормалізації відносин між Ізраїлем і Саудівською Аравією. Зараз же цей глобальний проект, що мав на меті підсилити роль США у глобальній економіці з одночасним послабленням Китаю, перебуває на межі зриву. І все через атаку на Ізраїль із Сектора Газа, який, власне, має територію 360 кв. м, що менше за площу українського міста Харків.

По-третє, враховуючи активізацію іранських і російських проксі по всьому світу, нова «Вісь зла» (Тегеран-Москва-Дамаск) зараз намагається ха-

отизувати світ і влаштувати «розтяжку» для колективного Заходу між Україною, Африкою та Близьким Сходом. ЄС, США й інші союзники будуть змушені вирішувати, як розподіляти ресурси, що й без того виснажуються, та увагу громадськості, стурбованої зростанням побутових витрат. Союзники України зараз постають перед вибором: або захищати свої геополітичні інтереси на Близькому Сході та в Україні, або зосередитися на внутрішніх проблемах. Хай там як, але рішення, ухвалені Вашингтоном і Брюсселем, матимуть далекосяжні наслідки для майбутнього світового порядку. Стратегія РФ у регіоні зосереджена на ескалації конфліктів проти союзників США. Вона використовує союзників як знаряддя для досягнення цієї мети. Загалом, атака на Ізраїль – лише частина більшої гри.

По-четверте, як заявило Головне управління розвідки України, Росія передала бойовикам ХАМАСу захоплену в Україні іноземну зброю. РФ має намір використати цю інформацію для нібито «викривальних публікацій» і так званих «розслідувань» у світових ЗМІ

з метою звинуватити Україну у контрабанді зброї, отриманої від західних союзників.

По-п'яте, Росія буде максимально використовувати цей конфлікт, щоб відвернути колективний Захід і світ від України. Тема російсько-української війни щонайменше на два тижні зникне з порядку денного провідних світових медіа і, ймовірно, повернеться у 20-х числах жовтня. Це істотно ускладнює лобювання питань посилення допомоги Україні.

І в цих умовах надзвичайно зростає вага зусиль дипломатії, що діє в інтересах України.

www.promoteukraine.org

Promote Ukraine

**Медійна, громадянська та адвокаційна
організація в Брюсселі, лауреат
European Citizen's Prize 2022 року.**

**Готуємо європейське
майбутнє України**

БЕЗ СЕРЬОЗНИХ ПЛАНІВ. ЧОМУ ВІЙСЬКОВІ МАЛО ДУМАЮТЬ ПРО МАЙБУТНЄ І ЩЕ МЕНШЕ ГОВОРЯТЬ ПРО НЬОГО

Ми ідемо дорогою зі Слов'янська на Бахмут. На зустріч пролітає камуфльований потужний пікап. Водій Сашко небадуже прищмокує:

- Я коли виросту, теж собі такий куплю!

- Куди виростеш?! Тобі 35 років, - щиро дивуюся.

- Я хотів сказати, що коли війна закінчиться, - сміється Сашко. - Після перемоги, коли повернуся, якщо виживу...

У цій дещо кумедній обмовці прихована дуже типова для багатьох військових парадигма мислення: нічого серйозно не загадувати наперед, розуміти, що на всі мрії та плани на майбутнє є тися-

чі «але» й життя може обірватися будь-якої миті. Коли гине хтось із побратимів, як правило, перше, що пригадуєш, - його останні озвучені плани: сходити на рибалку, побачити дітей, зробити ремонт у квартирі. Буденні речі можуть виявитися просто недоступними, тому розмови про майбутнє серед військових, справді, часом нагадують дитячі, які починаються зі слів «от коли я виросту...». Життя цивільних людей під час війни теж сповнене непевностей, але якщо вони живуть не у прифронтовій зоні, то вони все ж мають в рази менше «але», ніж пересічний військовий на фронті.

У фільмах і книжках про війну герої обов'язково повинні сказати, що змусило їх узяти до рук зброю.

**ДМИТРО КРАПИВЕНКО -
ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЕЦЬ.
ВІДОМІЙ УКРАЇНСЬКИЙ
ЖУРНАЛІСТ, ВОЛОНТЕР,
ПУБЛІЦИСТ.**

УКРАЇНСЬКА
ВІЙНА

У реальних бойових умовах такі пафосні розмови ведуться вкрай рідко. Бо нібито все само собою зрозуміло: ми захищаємо свою землю.

«Та що тут багато говорити, якщо ми не будемо воювати, то вони прийдуть додому до тебе і вчинять те, що було в Ірпені та в Бучі. Не за дядька воюємо, за себе, кожен за свою родину, ніхто інший за нас це не зробить», - каже Георгій, командир протитанкового взводу, який був контрактником ще до 2014-го, потім увесь час залишався у війську і брав участь в АТО-ООС.

«Я просто хочу повернутися додому, в рідний Севастополь», - ділиться аеророзвідник Олег, який виїхав з окупованого Криму і до 2022 року працював у Києві дизайнером.

«Коли почалася повномасштабна війна, я зрозуміла, що не зможу залишитися в тилу чи виїхати за кордон, мені просто совість не дозволить, тим більше, що я маю медичну освіту», - пояснює бойова медикина Анастасія. У цих нехитрих відповідях відображаються думки тотальної більшості тих, хто зараз захищає Батьківщину.

У соцмережах і в живих розмовах у тилу часто можна зустріти патріотичні гасла, слова вдячності Силам оборони, віри в нашу перемогу. Це цілком природно для країни, що веде визвольну війну, але серед воїнів це часом викликає невдоволення. Річ не в ПТСР чи зневірі. Ті, кого називають незламними, лицарями, титанами, насправді є живими людьми. І так, багато хто з них втомився від ві-

Війна вчить приборкувати свій страх і вірити у власні сили.

йни. Передовсім фізично, але й морально теж. Це спричинено тим, що для мобілізованих не встановлено термінів служби. «До кінця воєнного стану», - це звучить доволі похмуро, якщо зважати, що війна буде затяжною, і ніхто сьогодні серйозно не говорить про її швидке завершення. Ігор Луценко, у минулому політик і громадський активіст, а нині військовослужбовець, поширив у себе на Facebook допис, який передає настрої, властивий значній частині фронтовиків: «Держава зобов'язана дати цим людям (мобілізованим – ред.) визначеність у термінах їхньої служби та забезпечити четвертий вихід з армії, окрім труни, тюрми та інвалідності. І це не питання відпочинку, це питання встановлення базової справедливості й запобігання катастрофи, до якої ми прямуємо. Готуйтеся до мобілізації та допомагайте армії, бо через неї мають пройти всі».

Ці слова – не «зрада» й не розчарування в цілях війни, це запит на справедливість. Коли одна частина суспільства вже півтора року бере безпосередню участь у бойових діях,

інша продовжує жити доволі таки комфортним життям, дедалі нахабніше лунають голоси про «незаконну мобілізацію» й «економічний фронт», який тримають ті, хто працює і сплачує податки. Звісно ж, ідеться не про максималізм чи зрівняйлівку, скоріше про прозорі правила гри, коли призваний до війська має чітко визначений термін служби. Така схема діяла під час АТО, коли до війська призивали на рік. Але сьогодні маємо інший характер війни, і командуванню важко наважитися на крок, коли в запас будуть звільнені тисячі досвідчених бійців. Їх мають замінити щойно мобілізовані без бойового досвіду люди. Такий розвиток подій може виявитися вкрай небезпечним.

Часто від бійців, що приїждять до мирних міст, можна почути невдоволення тим, як живе тил. «У Києві та у Львові, де я побував під час відпустки, зовсім не відчувається, що в країні війна», - каже Степан, що до 24 лютого 2022 працював на керівній посаді в одному з міністерств, а останні півтора року служить снайпером у бригаді спецпризначення, - я розумію, що мирне життя має відрізнятись. Я радий, що працюють ресторани і барбершопи. Але ти подивися, скільки цілком придатних до служби чоловіків вештається вулицями. Неозброєним оком видно, що вони не в армії й не збираються туди. І це відверто дра-

тує. Так само, як дратують запитання «коли це все закінчиться» чи розмови про вибори. Ну які вибори під час війни?!»

Війна вчить приборкувати свій страх і вірити у власні сили. Це можна назвати здобутком того, хто вижив. Тому в армії у багатьох людей виникає бажання реалізувати після війни те, чого раніше побоювався: відкрити власний бізнес, змінити сферу зайнятості, дописати наукову працю, розв'язати проблеми в особистому житті. Зрідка між військовими виникають такі розмови, але вони з розряду «коли я виросту». «Будьмо відверті: ця війна для нас уже не закінчиться ніколи. Є такий крилатий вислів: із війни можна прийти, але неможливо повернутися», - каже нацгвардієць Олексій, що до 2022 ніколи не служив у війську. Навіть коли стихнуть бої, потрібно буде підтримувати безздатність, шукати воєнних злочинців, допомагати тим, хто постраждав від війни. Я для себе вирішив: підписую контракт і залишаюся в армії. Так і психологічно комфортніше, поруч зі мною не буде людей, які «відкосили» чи варнякають про те, що «не все так однозначно», готові миритися з росіянами».

Схожі думки висловлюють ті, хто отримав важке поранення на фронті, але залишається

у силових структурах – на тих посадах, де це можливо за станом здоров'я. Ігор був на фронті сапером, але після контузії частково втратив слух: «Після військово-лікарської комісії я пішов у той РТЦК та СП, через який призивався до війська. Спитав, чи не стану я їм у пригоді, і мене радо прийняли, тепер служу там, на «паперовій» посаді. Для мене важливо залишатися у строю, носити військову форму, хочу бути корисним для спільної справи, яку ми всі робимо. А повертатися у цивільне життя якось не хочеться».

Ще з 2014-го року в українському суспільстві побутує думка, що «ось повернуться хлопці й дівчата з фронту, і налагодять життя в країні». Самі військові вкрай іронічно ставляться до таких наївних сподівань. Насправді життя на фронті відірване від усіх актуальних суспільних дискусій: в окопах не говорять про ймовірність президентських виборів, Нагірний Карабах, сексизм Олексія Арестовича чи діалоги Андрія Куркова з Машею Гессен. На війні все обертається навколо двох стовпів: виконання бойової задачі та збереження життя особового складу. Решта часу (а його залишається вкрай мало) – на побут і відпочинок. Для того, щоб інтегруватися у мирне життя, ветеранам ще знадобиться час, щоби зрозуміти, за якими механізмами функціонує цивільне життя, з якого вони випали. І що довше триває війна, то більше часу знадобиться на це усвідомлення.

**На війні все
обертається
навколо двох
стовпів:
виконання
бойової задачі
та збереження
життя
особового
складу.**

Ukraine **NOW**

de

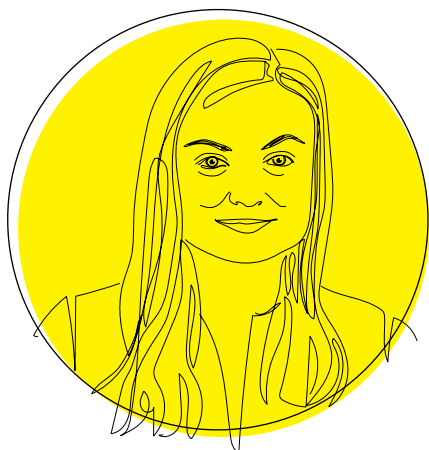
WWW.UKRAINENOW.DE

**ВСЕ ПРО УКРАЇНСЬКІ ІНІЦІАТИВИ,
ПОДІЇ І ПРОЄКТИ В НІМЕЧЧИНІ.**

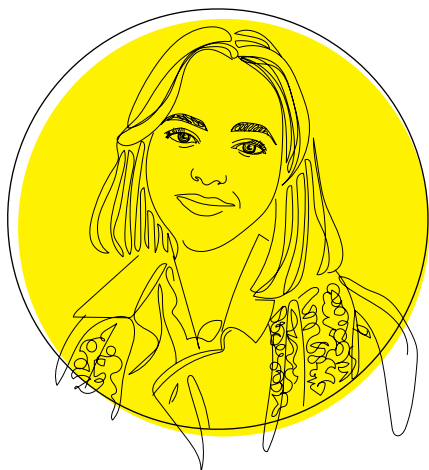
**З 2016 РОКУ МИ ЩОДНЯ ІНФОРМУЄМО
ПРО КОНФЕРЕНЦІЇ, ВИСТАВИ, ДИСКУСІЇ,
ЛІТЕРАТУРНІ ЗУСТРІЧІ І КНИЖКОВІ ПОРАДИ
НІМЕЦЬКОЮ І УКРАЇНСЬКОЮ МОВАМИ.**

facebook |

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ФОРУМ АДВОКАЦІЇ: ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА ЗА КОРДОНОМ

АВТОР: ЯНА БРОВДІЙ

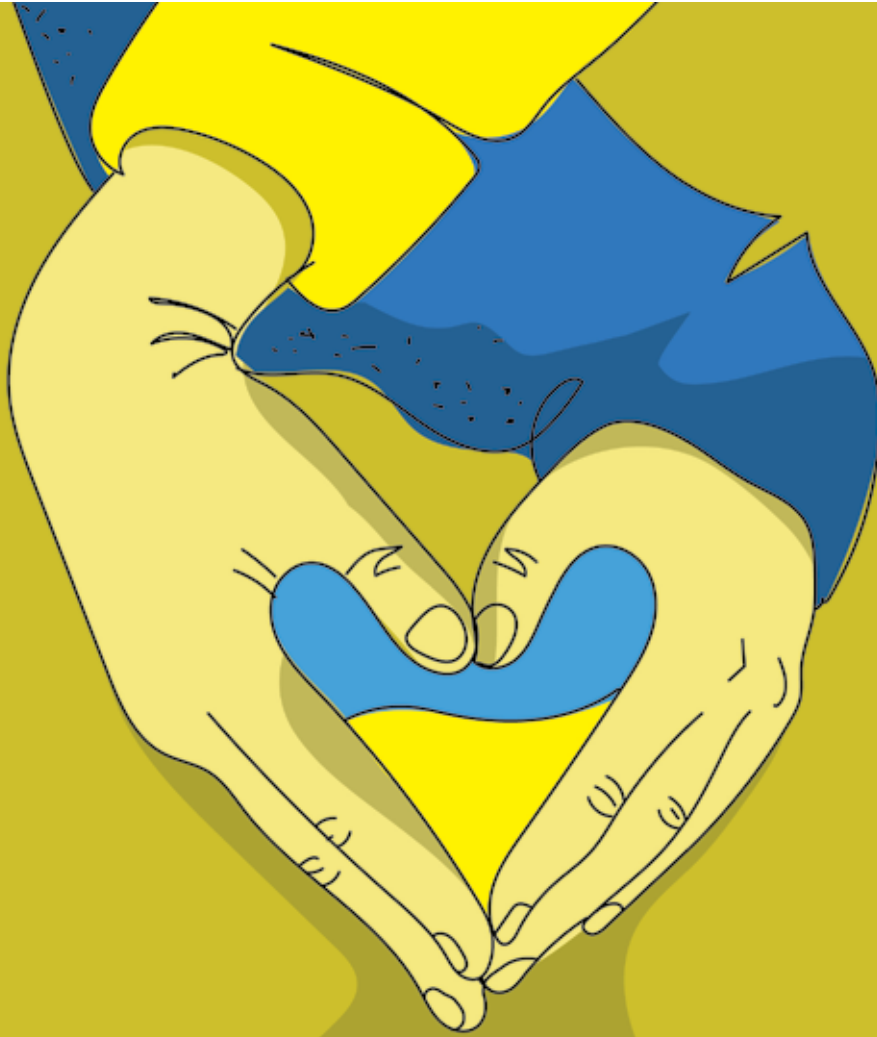
**РЕДАКТОР:
ЛІЗА БЕЗВЕРШЕНКО**

1

грудня 2022 року громадська організація Promote Ukraine (Брюссель) під патронатом тодішньої президентки Європейського соціально-економічного комітету Крісти Швенг та за підтримки Фонду Конрада Аденауера організувала Європейський форум адвокати – «Україна веде». Захід об'єднав українські організації громадянського суспільства (ОГС) з 14 країн і дав можливість обговорити проблеми, найкращі методи адвокати та дії на підтримку України.

Проект приніс користь українському суспільству загалом і українському громадянському суспільству в Брюсселі та в Європі зокрема. Форум надав тимчасово переміщеним членам українського громадянського суспільства та українським ОГС, що базуються в Європі, платформу для спілкування й адвокати в Брюсселі, водночас познайомивши їх з європейською політикою та високопосадовцями, донорами, експертними спільнотами й європейськими однодумцями.

ДЛЯ УКРАЇНИ

“ Проект приніс користь українському суспільству загалом і українському громадянському суспільству в Брюсселі та в Європі зокрема.

Під час Форуму учасники визначали та обговорювали спільні виклики й рішення, а також найкращі практики, з якими вони стикаються у своїй адвокаційній роботі. Російська пропаганда, людські ресурси та фінанси, а також відсутність взаємодії й координації між членами громадянського суспільства – ось деякі з проблем, які були визначені та представлені учасникам. Особливо гострою темою стало волонтерське вигорання і відсутність можливостей повної зайнятості в українському громадянському суспільстві в ЄС.

Крім того, учасники також поділилися кращими практиками своїх організацій та громадянського суспільства України в ширшому сенсі. Постанова зброї в Україну є прикладом того, як спільні адвокаційні зусилля українського уряду та громадянського суспільства дають поштовх до реальних змін у цій війні. Під час стратегічної сесії учасники також представили кращі практики співпраці з національними урядами й місцевою владою, а також приклади креативного збору коштів.

Крім того, учасники Форуму обговорили можливі спільні шляхи вирішення окреслених викликів. Зокрема, було запропоновано створити Telegram-канал про основні російські наративи та залучити інфлюенсерів до руйнування російських міфів і пропаганди. Представник італійської неурядової організації розповів про важливість повторення меседжу «немає миру без зброї» в різних краї-

нах ЄС. Крім того, було запропоновано організувати щорічний форум для координації зусиль українських ОГС. Що стосується проблеми людських ресурсів, запропоновані ідеї включали професіоналізацію практики управління персоналом, а також підписання контрактів із волонтерами для встановлення професійних відносин з організаціями.

Перший день Форуму завершився зустрічами між учасниками та представниками європейських інституцій для налагодження співпраці й вивчення можливостей, які надають європейські інституції для сприяння роботі громадянського суспільства. Так, українські ОГС були представлені Групі Європейської Комісії з підтримки України, Ukraine Division і експертній групі East StratCom Task при Європейській службі зовнішньої діяльності.

За результатами опитування, проведеного під час форуму, з'ясувалося, що респонденти зацікавлені в подальшій організації щорічного Європейського форуму адвокації в Брюсселі під патронатом європейських інституцій. Учасники також висловили зацікавленість у регулярних зустрічах, окрім щорічного форуму, задля обміну найкращими практиками й обговорення проблем та узгодження спільних дій. Під час опитування присутні також мали змогу одним словом описати свій до-

свід участі у Форумі. Респонденти характеризували Європейський форум адвокації – «Україна веде» як «цікавий», «пізнавальний», «обмін досвідом», «нетворкінг», «перспективний» тощо.

Анна Паттерманн, засновниця організації Unlimited Democracy - Verein zur Förderung der Demokratisierung (Австрія), так відгукнулася про свою участь у Європейському форумі адвокації – «Україна веде»: «Ми годинами говорили про наші основні виклики та найкращі практики, щоб стати більш об'єднаними, сильними та ефективними! ... Так багато ідей та обміну знаннями!»

«Цей Форум у Брюсселі є гарною нагодою для нас здобути досвід і натхнення від результатів роботи українського громадянського суспільства в європейських країнах, щоб продовжити нашу роботу в Празі на найвищому можливому рівні», – зазначили лідерки ініціативи Hlas Ukrajinu в Чехії Ярослава Бурко та Анастасія Сігнаєвська.

Аліна Зубкович, директорка організації Nordic Ukraine Forum (Швеція), наголосила: «Promote Ukraine провела неймовірну роботу, об'єднавши організації, які виступають за Україну. Багато зустрічей, розмов, ідей та досвіду».

З огляду на відгуки учасників заходу, наведені вище, можна зробити висновок, що Єв-

**Респонденти
охарактеризували Європейський
форум адвокації – «Україна веде»
як «цікавий», «пізнавальний»,
«обмін досвідом», «нетворкінг»,
«перспективний» тощо.**

ропейський форум адвокатиї – «Україна веде» став кроком до зміцнення нетворкінгу і подальшої співпраці між організаціями для посилення адвокатиї інтересів України в Європі.

Як наступний крок, Promote Ukraine представила кілька ідей для цифрової платформи, яка б об'єднала на одному майданчику всі українські та іноземні організації, що працюють для перемоги України з-за кордону. Цифрова платформа призначена для збору інформації про присутність українських організацій громадянського суспільства, їхніх контактних даних та опису діяльності, що допоможе іншим ОГС, неурядовим організаціям, аналітичним центрам, а також приватним особам та інституціям отримати легший доступ до перевіреної мережі «Україна веде».

Promote Ukraine сподівається, що це сприятиме продовженню обміну кращими практиками, координації та активізації роботи громадянського суспільства України в захисті інтересів України у ЄС. Запуск такої платформи заплановано на листопад 2023 року.

Другий Європейський форум адвокатиї, що відбудеться 9 листопада 2023 року, буде зосереджено на майбутніх європейських виборах. Захід розпочнеться церемонією відкриття, після чого відбудуться чотири панельні дискусії. Перша розглядатиме сучасний стан демократії та відповідні виклики, з акцентом на ролі ОГС та вступі до розширенні ЄС. Учасники другої оцінюватимуть безпековий ланд-

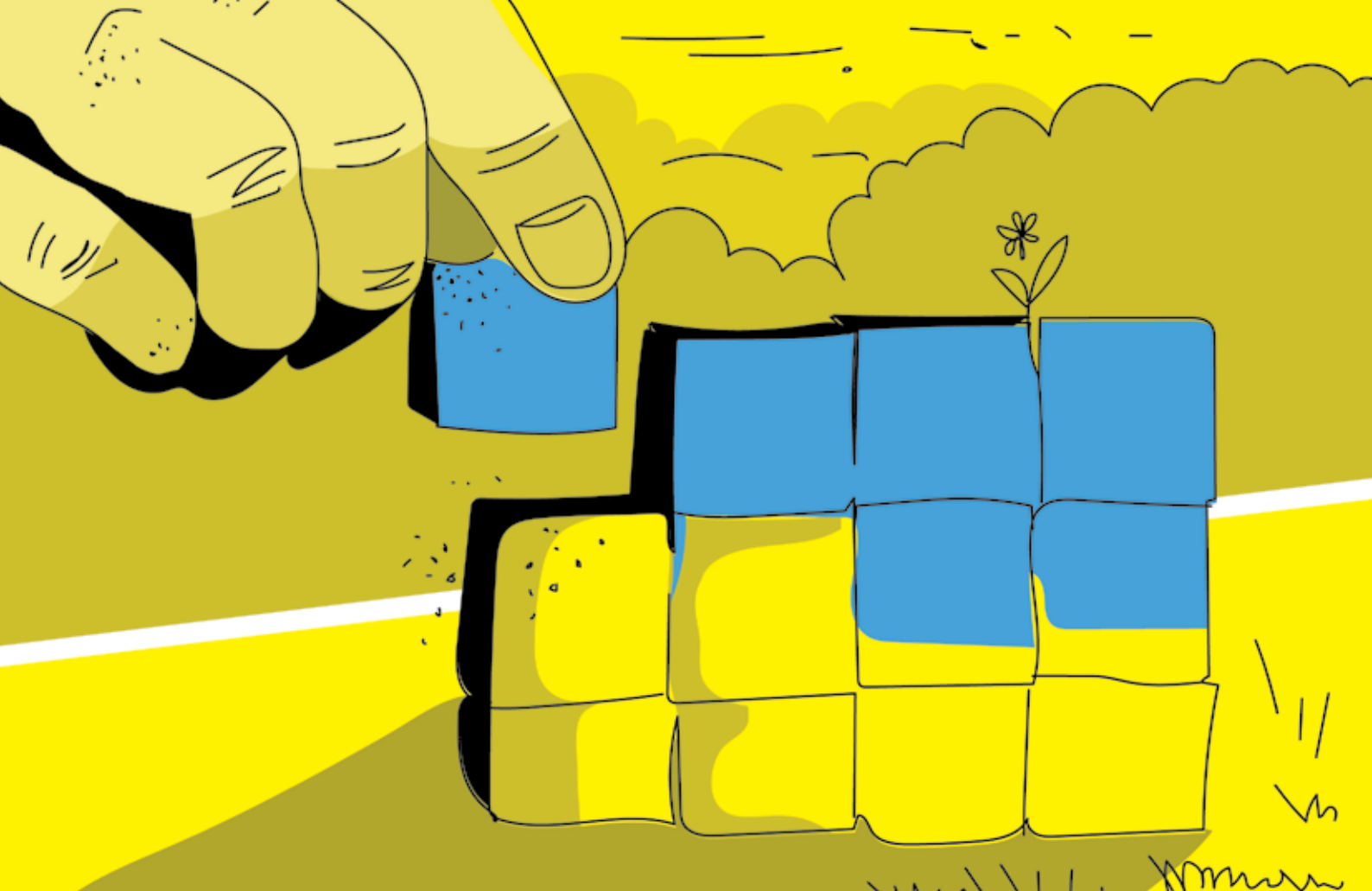

Форум і надалі відіграватиме важливу роль у зміцненні зв'язків, розвитку діалогу та, зрештою, просуванні інтересів українського громадянського суспільства як у Європі, так і на міжнародній арені.

шафт, його вплив на відносини між ЄС та Україною і спільні підходи до розв'язання проблем безпеки. Наступна дискусія буде присвячена економічним можливостям і викликам у відносинах між ЄС та Україною, включно з торговельною й інвестиційною співпрацею та економічною інтеграцією. І останній блок буде зосереджено на створенні міжнародного трибуналу з розслідування воєнних злочинів Росії, обговоренні порушень прав людини та притягнення винних до відповідальності.

Форум і надалі відіграватиме важливу роль у зміцненні зв'язків, розвитку діалогу та, зрештою, просуванні інтересів українського громадянського суспільства як у Європі, так і на міжнародній арені.

ДІАСПОРА ДЛЯ УКРАЇНИ: ВІДБУДОВА ТА РОЗВИТОК

**ГАННА СЛОБОДЯНЮК-
МОНТАВОН, ІВЕК E.V.**

Незважаючи на те, що триває російсько-українська війна, яка почалася 20 лютого 2014 року з анексії Криму та загострилася 24 лютого 2022 року повномасштабним вторгненням, Україна вже на шляху до відновлення, і українська діаспора в Німеччині здатна відігравати важливу роль у цьому процесі. Ця група людей, об'єднаних спільною спадщиною та культурою, може зроби-

**ДАНИЛО ПОЛІЛУЄВ-ШМІДТ,
КУЛЬТУРНИЙ ОГЛЯДАЧ
ПРОЄКТУ «УКРАЇНА В
НІМЕЧЧИНІ», ЧЛЕН ПРАВЛІННЯ
ГО ІВЕК E.V., АКТИВІСТ,
ПОДКАСТЕР «АЛЯРМІЯ?
ЗМОВА? ЗНЕВІРА?», БЛОГЕР**

ти значний внесок у відбудову своєї батьківщини, сприяти тіснішій співпраці між Німеччиною та Україною і справляти тривалий вплив на сталий розвиток України.

Ефективна стратегія залучення діаспори має ґрунтуватися на трьох стовпах:

1. Нетворкінг, співпраця та активізм.
2. Доступні інструменти фінансової підтримки.
3. Чуйність.

Нетворкінг, співпраця та активізм є вкрай важливими, щоб вибудува-

ти основу для сталого розвитку. Мережа організацій української діаспори в Німеччині може слугувати фундаментом для створення міцного співробітництва між німецьким та українським бізнесами, осередками науки й громадянського суспільства. Ця мережа, зміцнена активною участю та залученістю, сприятиме реалізації проєктів, спрямованих на відбудову України й покращення двосторонньої співпраці між Німеччиною та Україною.

Взаємодія між цими організаціями й урядовими установами Німеччини також має вирішальне значення для успішної співпраці. Такими установами можуть виступати, наприклад, Німецьке товариство міжнародного співробітництва, відповідальне за реалізацію політики розвитку Німеччини.

На Підсумковій конференції для експертів Організації економічного співробітництва і розвитку «Роль повернення у післявоєнному відновленні та відбудові України», яка відбулася в Брюсселі 13-14 червня 2023 року, представники урядів різних країн неодноразово заявляли, що відновлення України потребує стимулу для її економічного розвитку. Сталість не вдасться забезпечити без еко-

номічного зростання і можливостей для населення.

Відповідно, інструменти фінансової підтримки є вкрай необхідними для забезпечення реалізації проєктів, спрямованих на відбудову України. Ці інструменти можуть включати кошти, зокрема, на реалізацію довгострокових проєктів досягнення цілей сталого розвитку організаціями української діаспори разом із місцевими партнерами в Україні, гранти на дослідження для укра-

Ефективна стратегія залучення діаспори має ґрунтуватися на трьох стовпах:

- 1. Нетворкінг, співпраця та активізм.**
- 2. Доступні інструменти фінансової підтримки.**
- 3. Чуйність.**

**У післявоєнний
період
надзвичайно
важливо
забезпечити
українцям
відчуття
цінності, поваги
та включеності
у процес на
робочих місцях,
і такі заходи
були б вкрай
корисними для
досягнення
мети.**

Значну частину коштів потрібно спрямувати на розвиток інфраструктури, яка сильно постраждала через війну. Створення коворкінгів, відбудова комунікацій та інших інфраструктурних об'єктів сприятимуть післявоєнному розвитку України. Інфраструктура – це більше, ніж просто дороги, труби чи приміщення, це створення безпечного, комфортного, здорового середовища у містах і селах.

інських університетів і фінансування інноваційних німецько-українських стартапів. Фінансова підтримка може також охоплювати створення осередків науки, бізнесу та громадянського суспільства задля сприяння спільним дослідженням й інноваціям у різних сферах, як-от сталий розвиток міст, адаптація до змін клімату й управління природними ресурсами.

Крім того, створення німецько-українських бізнес-інкубаторів та акселераторів відіграватимуть ключову роль у формуванні й розвитку нових підприємств. Із залученням української діаспори в Німеччині такі ініціативи як Програма тандемного наставництва діаспори можуть встановити цінні наставницькі зв'язки між досвідченими професіоналами й підприємцями-початківцями.

Чуйність необхідна для кращого порозуміння і співпраці між українцями й німцями. Культурні семінари, мовні курси та програми культурного обміну сприятимуть взаємній повазі й співпереживанню. Важливо визнавати культурні відмінності та знаходити шляхи подолання цих відмінностей для кращої співпраці. Тренінги з чуйності для співробітників або партнерів допоможуть створити більш інклюзивне і гармонійне робоче середовище.

Налагодженню діалогу та розв'язанню питань культурної інтеграції також допомагатиме створення міжкультурних комітетів в організаціях. У післявоєнний період надзвичайно важливо забезпечити українцям відчуття цінності, поваги та включеності у процес на робочих місцях, і такі за-

ходи були б вкрай корисними для досягнення мети.

У квітні 2023 року уряд Німеччини запустив платформу з відновлення України «Platform Wiederaufbau Ukraine». Для успіху вищезазначених планів важливо сприяти співпраці між українською діаспорою, німецькими інституціями, приватними компаніями й українським громадянським суспільством у рамках цієї платформи, яка може пропонувати низку функціональних можливостей, як-от українсько-німецький пул експертів, повну базу даних організацій та «Банк ідей» для збору інноваційних пропозицій.

Підсумовуючи, хочемо зазначити, що українська діаспора в Німеччині має відіграти вирішальну роль у відбудові України. Використовуючи своє унікальне становище, організації діаспори здатні зробити значний внесок у сталий розвиток України та зміцнити двосторонні відносини між Німеччиною й Україною. Сподіваємося, що пропозиції, викладені в цьому тексті, від налагодження зв'язків

і співпраці до механізмів фінансової підтримки, включають до загальної стратегії залучення української діаспори в Німеччині до відбудови України.

Якщо ви хочете дізнатися більше про наше дослідження «Звіт про оцінку внеску організацій української діаспори в Німеччині у відбудову та розвиток України» від травня 2023 року (за фінансування GIZ та BMZ), зверніться до авторів цієї статті в соціальних мережах (LinkedIn або Twitter).

Підсумовуючи, хочемо зазначити, що українська діаспора в Німеччині має відіграти вирішальну роль у відбудові України. Використовуючи своє унікальне становище, організації діаспори здатні зробити значний внесок у сталий розвиток України та зміцнити двосторонні відносини між Німеччиною й Україною.

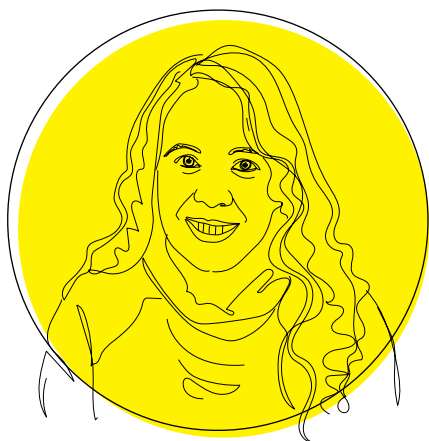
ЯК ПРОХОДИТЬ ІНТЕГРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ БІЖЕНЦІВ У БЕЛЬГІЇ?

600

днів... Минуло майже 600 довгих днів з того ранку, коли мільйони українців почули перші вибухи, а їхні життя змінилися назавжди. Минуло 597 днів відтоді, як тисячі з них зрозуміли, що залишатися вдома більше не можна, і вирішили переїхати в безпечніше місце. Також приблизно 592 дні минуло відтоді, як ЄС активував механізм тимчасового захисту, і понад 4 мільйони українців перетнули кордон ЄС для того, щоб стати біженцями...

В Україні люди не люблять термін «біженець». Бо офіційно українці в ЄС отримують не статус біженця, а тимчасовий захист. Це означає, що вони мають усі права на рівні з громадянами ЄС: працевлаштування, освіти, охорону здоров'я тощо. Так триватиме принаймні до 4 березня 2025 року (механізм уже продовжували двічі строком на рік).

Проте Конвенція про статус біженців 1951 року офіційно визначає біженця як «особу, яка не може або не бажає повернутися до своєї країни походження через обґрунтовані побоювання зазнати переслідувань за ознаками раси, релігії, національності, належності до певної соціальної групи або політичні погляди». І саме це зараз переживає кожен українець та українка. Бути обстріляним і вбитим у своїй домівці, тому що вони були досить сміливими, щоб проголосити незалежність і свободу від гноблення близько 30 років

ЛЮБОВ КАРПАЧОВА
– КЕРІВНИК ВІДДІЛУ
У СПРАВАХ БІЖЕНЦІВ
«ПРОМОУТ УКРЕЙН»

ДІЯ СТОРА АІНІМ

В Україні люди не люблять термін «біженець».

тому, і навіть набагато раніше, якщо ви читаете історичні книги та знаєте подробиці.

Просто легше прийняти термін «тимчасово захищений», ніж визнати, що ви шукаєте притулку в іншій країні та просите допомоги. Але багато українців, яким довелося тікати з країни, не усвідомлюють, що прийняття нової реальності допомагає швидко адаптуватися в новій країні. Це допомагає перестати озиратися назад, вийти з підвішеного стану, коли ви не можете повернутися до свого життя в Україні та не готові почати нове життя в ЄС, і почати шукати свої нові цілі та мрії.

Так зробили троє активних волонтерок організації Promote Ukraine в Бельгії. Вони віднайшли безпеку в новій країні, дали собі час, щоб відновитися психічно та адаптуватися, і тепер повною мірою використовують можливості, пропонувані Бельгією, намагаючись зробити все можливе, щоб інтегруватися й не лише надавати допомогу українцям, які потребують допомоги, але й стати повноправними членами бельгійського суспільства.

Як вас звати?

Ірина.

Звідки ви?

Київ, Україна.

Коли ви прибули до Бельгії?

14 березня 2022 року.

Чому обрали Бельгію?

Я знайшла сайт, на якому люди з усього світу пропонували українцям зупинитися у своїх помешканнях. Там я познайомилася з бельгійською родиною, яка допомогла мені купити квиток і дістатися Бельгії. Я трохи розмовляла французькою з університетських років, тому це був гарний варіант. Я знала мову, тож могла самостійно пройти процедуру реєстрації, не турбуючи інших.

Як ви оцінюєте свою інтеграцію?

Спочатку я не могла працювати, але вже хотіла допомагати. Я почала відвідувати уроки французької мови й вирішила запропонувати свої волонтерські послуги, зокрема допомагати організації Promote Ukraine з перекладом під час різних заходів з інтеграції для українців, що перебувають тут за програмою тимчасового захисту.

Спочатку було нелегко знайти роботу, але завдяки своїй волонтерській діяльності я натрапила на оголошення від Promote Ukraine про можливість роботи в одного з її партнерів, «Бібліотеки без кордонів». Вони мали проект підтримки України. І я отримала цю роботу, мабуть, завдяки своєму певному рівню французької. Це був тимчасовий під-

робіток, який також дозволив мені пройти інтеграційний курс і продовжити вивчення мов. Нинішню роботу я також знайшла завдяки своїм волонтерським послугам. Коли я перекладала на одному із заходів, мене помітив колега з агентства BON Integration і запропонував роботу консультантки з інтеграції.

Тепер я можу не тільки продовжувати допомагати українцям, а й допомагати місцевим громадам. Зараз я є повноправним членом бельгійського суспільства: справляю вплив, працюю, сплачую податки та розвиваюся далі, покращуючи свої знання місцевих мов, щоб мати змогу спілкуватися з людьми, які врятували мені життя.

За що ви вдячні Бельгії?

Я дякую бельгійцям щодня, своїм колегам, родині, що мене прийняла, та всім, кого я зустрічаю: за їхні добрі серця, за розуміння, за готовність допомогти й зробити навіть більше, ніж нам іноді потрібно. Я вдячна за мирне небо над головою, за свій спокій, за допомогу, яку надавали, коли я за нею зверталася, і навіть за можливість мати українські культурно-інтеграційні центри, як-от Prostir від Promote Ukraine у центрі Брюсселя.

Як вас звати?

Ірена Трофимова.

Звідки ви?

Харків, Україна.

**Я дякую
бельгійцям
щодня, своїм
колегам,
родині, що мене
прийняла, та
всім, кого я
зустрічаю: за
їхні добрі серця,
за розуміння,
за готовність
допомогти й
зробити навіть
більше, ніж нам
іноді потрібно.**

Коли ви прибули до Бельгії?

У грудні 2022 року.

Чому обрали Бельгію?

Мої мама та бабуся приїхали до Бельгії після початку повномасштабного вторгнення і допомогли знайти мені житло. Ось чому я приїхала сюди. Мені дуже пощастило з жінкою, яка прийняла мене в Бельгії, запропонувала мені тимчасове житло. Вона ставилася до мого психічного здоров'я з великою чуйністю: дарувала мені тепло, підтримку, дуже добре зі мною поводитися. Я досі пам'ятаю, як іноді вона купувала мені маленькі круасани вранці й клала їх поруч зі мною, коли я не могла встати через сильну депресію.

Це почалося в Україні. Тоді я втратила майже все: гроші та фінансову стабільність, роботу, перспективи майбутнього й кар'єри. Я втратила кількох друзів і дізналася про смерть знайомих. Мої стосунки теж проходили випробування: мій хлопець на той час також переживав особисті труднощі. Було трохи пізно, коли я зрозуміла, що моє тіло просто не може більше цього витримувати.

Мені довелося виїхати з країни та знайти безпечне місце. Цим безпечним місцем для мене стала Бельгія.

Як ви оцінюєте свою інтеграцію?

Невдовзі після свого приїзду, навіть ще не маючи ID-картки, я з допомогою волонтерів зна-

йшла українського психіатра, який був членом бельгійської організації Solentra і пропонував професійну психологічну допомогу новоприбулим українцям. Він призначив такі необхідні ліки, які допомогли мені поступово одужати й почати шукати можливості бути серед людей і робити щось корисне для інших.

Я також зв'язалася з волонтерами Promote Ukraine і запропонувала проводити заняття з йоги – це те, що завжди приносило мені радість. Зараз я активна волонтерка у центрі Promote Ukraine Prostir, нашому прекрасному й тихому місці для всіх, хто хоче знайти спокій та підтримку. Я викладаю йогу кілька днів на тиждень і планую організовувати йогаретрити, щоб допомогти іншим людям відновитися.

За що ви вдячні Бельгії?

Я вдячна за всю ту допомогу, яку країна надала українцям, щоб вони почувалися тут у безпеці та мирі. Вони справді вклали в це багато ресурсів. І що важливо, бельгійці намагаються поставити себе на наше місце і зрозуміти нашу ситуацію. Вони не тиснуть на нас і дозволяють нам насамперед адаптуватися та почуватися комфортно перед початком будь-якої інтеграційної діяльності. Це дуже важливо.

З іншого боку, якщо хтось з України справді втратив усе, Бельгія пропонує можливості інтегруватися й почати нове життя. Існують різні безкоштовні заходи для пошуку роботи, вивчення мов, індивідуаль-

Я вдячна за всю ту допомогу, яку країна надала українцям, щоб вони почувалися тут у безпеці та мирі. Вони справді вклали в це багато ресурсів.

ної підтримки та консультації. Навіть безкоштовний проїзд у громадському транспорті – це те, за що я надзвичайно вдячна, тому що це дозволило мені гнучко пересуватися та знаходити місця ближче до природи в моменти, коли мені потрібно було віднайти спокій і побути на самоті, щоб відновити сили.

Як вас звати?

Катерина Полякова.

Звідки ви?

Харків, Україна.

Коли ви прибули до Бельгії?

Я приїхала 15 березня 2022 року, через кілька тижнів після початку повномасштабного вторгнення Росії в Україну та потужного обстрілу мого рідного міста Харкова.

Чому обрали Бельгію?

Насправді це цікава історія. Після тижня спроб знайти безпечне місце в Україні чи за кордоном я нарешті вирішила переїхати до Марокко, де клієнт, готовий підтримати мене та мою родину, запропонував можли-

вість роботи. У мене був рейс із пересадкою через Шарлеруа. І, на мій подив, коли я приїхала, я не тільки дізналася, що мені потрібна віза в Марокко, але й що вони не пропонують ніякої підтримки українцям, що тікають від війни. Я не могла отримати візу під час в'їзду, мене довелося б депортувати назад у країну відправлення. Ось так я потрапила до Бельгії. І ні про що не шкодую.

Першої ж ночі добрий бельгійський волонтер запропонував мені зупинитися в його родині, тому що мені було буквально нікуди піти серед ночі. Пізніше вони теж допомогли мені зорієнтуватися в отриманні статусу тимчасового захисту. У реєстраційному центрі Heysel працівники запропонували мені житло в Брюсселі з двома іншими українками.

Мені не було куди піти й не було друзів, які б мене підтримали. Сьогодні в Бельгії я маю все це.

Мені не було куди піти й не було друзів, які б мене підтримали. Сьогодні в Бельгії я маю все це.

Як ви оцінюєте свою інтеграцію?

Я досі не маю роботи. Важко знайти роботу, не знаючи місцевих мов, хоча я розмовляю англійською. Тому я активно вивчаю французьку мову та багато займаюся волонтерством. Це також мій спосіб інтеграції з місцевою громадою. Бути активною волонтеркою Promote Ukraine означає не лише мати зв'язки з українцями та допомагати їм у складних ситуаціях, це також і можливість брати участь у багатьох різноманітних проектах, пов'язаних із ЄС загалом та Бельгією зокрема. Завдяки цій організації я знайшла багато друзів, як українців, так і мешканців Бельгії різних національностей. Я можу присвятити свій вільний час допомозі іншим людям. Я почувуюся тут у безпеці. Як удома... до війни.

За що ви вдячні Бельгії?

Я дуже вдячна Бельгії, як країні, так і кожній людині, яка відкрила нам свої серця й домівки. Нам дуже допомагали, особливо в перший рік війни. Вони робили, а багато хто й досі робить, усе можливе, щоб підтримати нас. Це дуже турботливі, привітні й доброзичливі люди.

Я дуже вдячна Бельгії, як країні, так і кожній людині, яка відкрила нам свої серця й домівки. Нам дуже допомагали, особливо в перший рік війни. Вони робили, а багато хто й досі робить, усе можливе, щоб підтримати нас. Це дуже турботливі, привітні й доброзичливі люди.

Є 4 мільйони інших історій: до болю схожих, але різних. Бути біженцем – це не лише про статус. Це про спосіб життя, який вимагає вашої постійної мобілізації, повної концентрації та великої кількості енергії. Але на відміну від багатьох інших біженців, які покинули свої країни назавжди й після адаптаційного періоду зрозуміли, що вони не можуть повернутися і повинні починати життя заново, українці все ще вважають, що це тимчасово. Тимчасовий захист, тимчасовий дім, тимчасове життя.

Можливо, вони мають рацію. І незабаром ми всі зможемо повернутися до звичного життя. Однак що є нормальним після 600 «тимчасових» днів: старі часи до війни в Україні або новий спосіб життя в новій країні?

КАЛЕНДАР ГОЛОВНИХ ПОДІЙ

600 днів

ПОВНОМАСШТАБНОЇ ВІЙНИ

Лютий `22

24 лютого 2022 року Путін оголосив про початок військової операції на сході України.

Російські війська зайшли в Україну через Луганську область, поблизу міста Харкова, а також із території Білорусі. Для повномасштабного вторгнення Росія підняла у повітря 350 бойових літаків. Почалися ракетні обстріли українських міст.

О **07:00** Президент Зеленський оголосив про запровадження в Україні воєнного стану. Повітряний простір над Україною повністю закрили для цивільної авіації.

Реакцією на російське вторгнення в Україну стало засудження з боку переважної більшості світових лідерів у різних країнах світу. РФ підтримали лише 10 країн.

Березень `22

ЗСУ зупинили ворожий наступ на Волинському, Чернігівському, Чернівецькому напрямках. Херсонська область повністю опинилася під окупацією.

Міжнародний суд у Гаазі ухвалив проміжне рішення на користь України за позовом проти Росії з ухвалою, що РФ повинна негайно зупинити свої військові операції. Росію виключили з Ради Європи.

Наприкінці березня війська РФ відійшли від Києва та покинули Чорнобильську АЕС. ЗСУ звільнили Бучу.

Квітень `22

Українські війська звільнили всю територію Київської області, Житомирщину, Чернігівщину та Сумщину. Ворог пішов у наступ по всій лінії фронту на Донецькому та Таврійському напрямках.

Російські війська продовжили ракетні обстріли українських міст.

26 квітня на авіабазі «Рамштайн» у Німеччині відбулася зустріч глав оборонних відомств і начальників штабів понад 40 держав світу для координації збройної допомоги Україні. Було створено антиросійську коаліцію.

Травень `22

9 травня президент США Джо Байден підписав ленд-ліз для України.

15 травня українські війська вийшли на кордон з Росією в Харківській області.

31 травня Європейський Союз погодив ембарго на російську нафту, що зменшить її імпорт до кінця 2022 року на 90 %.

2022

Червень `22

- На Херсонщині ЗСУ звільнили понад 20 населених пунктів.
- Потоплення українськими військами російського буксира «Василь Бех», який перевозив зброю, удари по бурових нафтогазових вишках, захоплених у 2014 році, ракетний удар по окупованому острову Зміїний.
- Європейська рада надала Україні статус кандидата в члени Європейського Союзу **23 червня**.
- На саміті в Мадриді **29 червня** НАТО оцінило Росію найбільшою загрозою.

Липень `22

- ЗСУ вийшли з Лисичанська, на острові Зміїний встановили український прапор.
- 22 липня** Україна з Туреччиною та ООН підписала угоду про безпечне вивезення зерна через Чорне море. 23 липня Росія порушила угоду й атакувала ракетами порт «Одеса».
- ЗСУ вивели з ладу всі три мости, що вели в окупований Херсон через Дніпро, унеможлививши цим надходження на правий берег російської військової техніки.

Серпень `22

- ЗСУ продовжили стримувати окупаційні війська, відбиваючи їхні спроби просунутися вглиб країни.
- 5 серпня** окупанти обстріляли Запорізьку АЕС, що спричинило загрозу її нормальній роботі.
- У різних районах Криму відбулися вибухи на аеродромах, де базувалися російські військові літаки. ЗСУ знищує склади з боєприпасами на півострові.
- Російські війська продовжують ракетні обстріли українських міст.

Вересень `22

- ЗСУ звільнили Балаклію та Куп'янськ. Окупанти разом з колаборантами покинули Ізюм і Вовчанськ.
- 21 вересня** відбувся великий обмін полоненими, з російського полону звільнили 215 українських бійців, зокрема захисників «Азовсталі» в обмін на Віктора Медведчука.
- 21 вересня** Путін у своєму зверненні оголосив про часткову мобілізацію в Росії та про підтримку проросійських референдумів на території окупованих областей України.

Листопад `22

- 11 листопада** ЗСУ ввійшли у покинутий росіянами Херсон.
- Росія завдала серії масованих ракетних ударів по цивільній інфраструктурі українських міст. Від російських ракетних обстрілів також постраждали Польща та Молдова.
- Європарламент **23 листопада** визнав Росію державою-спонсором тероризму та державою, яка застосовує засоби тероризму.

Жовтень `22

- Українські військові повністю зачистили місто Лиман на Донеччині від окупантів.
- 8 жовтня** на мосту через Керченську протоку між Кримом і Кубанню стався вибух. У результаті обвалилася автомобільна дорога та загорілися залізничні цистерни.
- Масованих обстрілів рашистів зазнали Київ, Львів, Запоріжжя, Харків, Вінниця, Тернопіль, Дніпро, Миколаїв. Подальші атаки з **10 до 22 жовтня** були по енергетичній інфраструктурі України та призвели до віялових відключень електроенергії по всій країні.

Грудень `22

- До середини місяця ЗСУ звільнили до 78 тис. км² території України, окупованих Росією з 24 лютого. Втрати Росії станом на грудень перевищили 100 тис. військових убитими.

Січень `23

Головні бої точилися за Соледар Донецької області біля Бахмута.

Європарламент **19 січня** ухвалив резолюцію про створення спеціального трибуналу для вищого керівництва РФ та Білорусі через збройну агресію проти України.

У новорічну ніч Росія завдала ракетних обстрілів по Україні з метою вивести з ладу електропостачання.

2023

Лютий `23

Бахмут залишався найбільш гарячою точкою на всій лінії фронту. В Україну прийшли перші танки *Leopard 2*, надані Польщею.

Втрати російських військ суттєво зросли в лютому через їхню погану підготовку до наступу.

Березень `23

До середини березня кількість російських атак, що відбувалися за попередніми напрямками, зменшилася.

20 березня в Інституті вивчення війни зазначили, що масштабний весняний наступ російської армії наближається до кульмінації, а Україна має гарні можливості для початку контрнаступу.

Квітень `23

Місцем головних боїв лишився Бахмут. ЗСУ утримували оборонні позиції, водночас ведучи підготовку до свого контрнаступу. Також активні бої тривали на Куп'янському, Лиманському, Авдіївському та Мар'їнському напрямках.

З кінця квітня Росія поновила обстріли українських міст.

Травень `23

Україна отримала далекобійні ракети *Storm Shadow*. Посилила свої можливості щодо відбиття російських атак із повітря з прибуттям західних систем протиповітряної оборони.

5 травня 32 країни світу заявили про готовність заарештувати Володимира Путіна, ордер на його арешт видав Міжнародний кримінальний суд.

22 травня війська Російського добровольчого корпусу й Легіону «Свобода Росії», які служать у складі ЗСУ, проникли в Белгородську область.

З травня Москва почала зазнавати атак дронами.

Червень `23

У Белгородській області Росії тривали бої між збройними силами РФ і Російським добровольчим корпусом, що зосередилися на місті Шебекіно.

6 червня зранку російська окупаційна армія підірвала Каховську гідроелектростанцію в Херсонській області, це призвело до підтоплення розташованих нижче за течією Дніпра населених пунктів.

23 червня Бійці ПВК «Вагнер» захопили військові об'єкти в Ростові-на-Дону. Проте вже наступного дня сили Пригожина відступили в обмін на закриття порушеної проти Пригожина кримінальної справи за посередництва Олександра Лукашенка.

Липень `23

На початку місяця ЗСУ здобули тактичну перевагу на бахмутському напрямку та перейшли від оборони до наступу.

До пакета військової допомоги від США вперше ввійшли, окрім іншого, касетні боеприпаси.

Серпень `23

Оскільки РФ вийшла з зернової угоди та обстрілювала українські порти, **4 серпня** Україна оголосила акваторії шести російських портів у Чорному морі такими, що перебувають під військовою загрозою.

Від початку контрнаступу українські військові змогли деокупувати територію площею близько 241 квадратного кілометра на півдні та сході країни.

23 серпня в авіакатастрофі бізнес-джета Embraer Legacy 600 загинув Євген Пригожин, ватажок ПВК «Вагнер». Катастрофа відбулася рівно за два місяці після невдалого замаху Пригожина 23 червня, коли після тривалого публічного конфлікту з Міністерством оборони Росії Пригожин розпочав «марш справедливості» на Москву.

Вересень `23

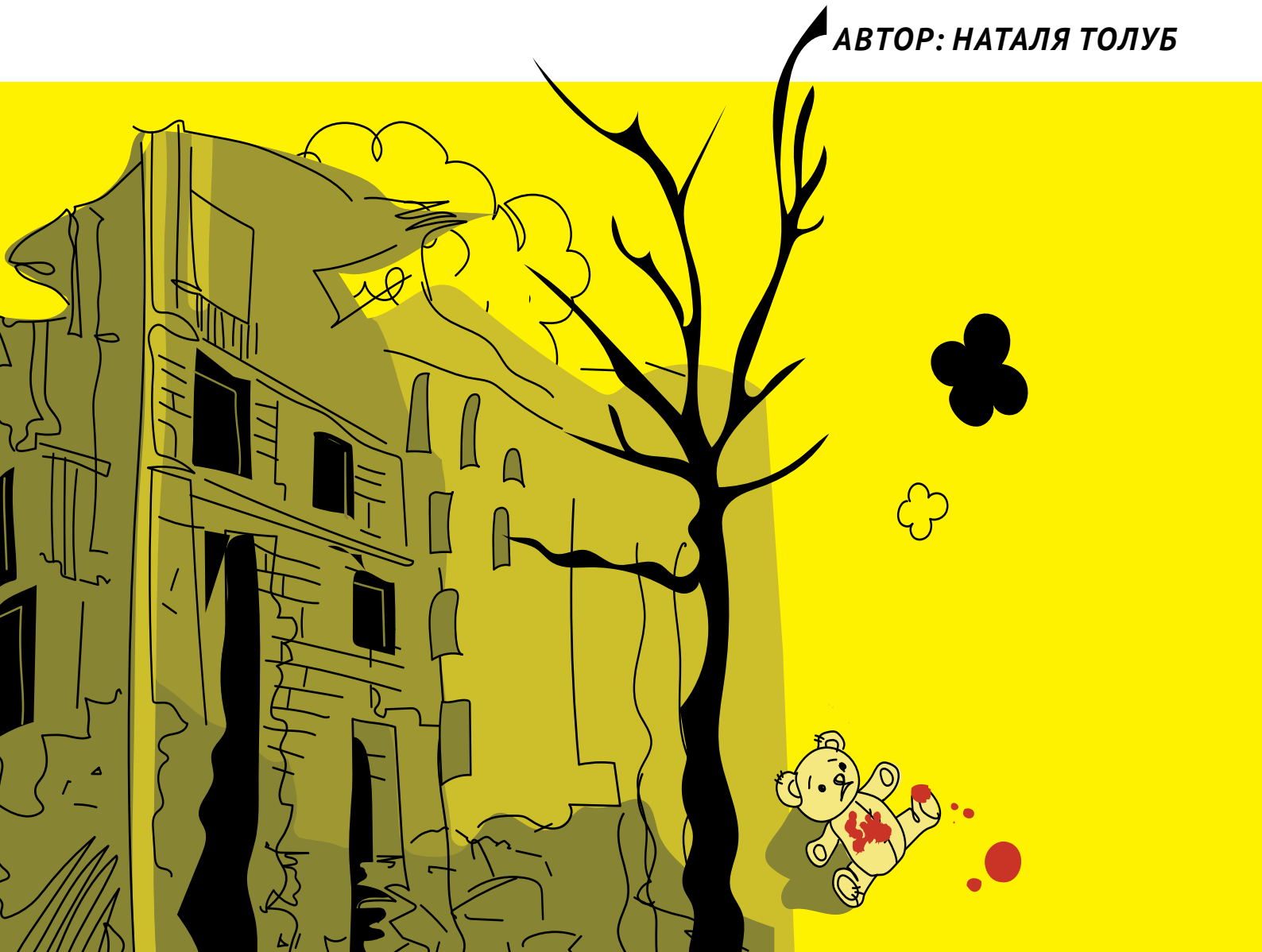
Росія проводить псевдовибори на тимчасово окупованих територіях. Явка населення мінімальна, тому рашисти проводять поквартирні обходи в супроводі автоматників.

З моменту початку неспровокованої повномасштабної збройної агресії Російської Федерації Україна та міжнародні партнери запровадили найбільше секторальних і персональних санкцій в історії проти РФ.

Від початку повномасштабної війни Україна отримала 32,14 млрд дол США від міжнародних партнерів.

Втрати Росії перевищили 267 тис. військових убитими.

АВТОР: НАТАЛЯ ТОЛУБ

ВИЙТИ НЕ МОЖНА ЗАЛИШИТИСЬ: ЯК АВСТРІЯ ТА УГОРЩИНА ПОСЛАБЛЮЮТЬ БЕЗПЕКУ ЄВРОПИ (АВСТРІЙСЬКА ТА УГОРСЬКА ХВОРОБИ ЄВРОПИ)

**ЛЕОНІД ШВЕЦЬ
– ВІДОМІЙ
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОЛІТИЧНИЙ
ОГЛЯДАЧ І ПУБЛІЦИСТ,
ПОПУЛЯРНИЙ АВТОР
НАЙВІДОМІШИХ
ЕКОНОМІЧНИХ ТА
ПОЛІТИЧНИХ ВИДАНЬ
В УКРАЇНІ. РЕГУЛЯРНО
БЕРЕ УЧАСТЬ У ТЕЛЕ-
Й РАДІОПЕРЕДАЧАХ,
ТОК-ШОУ ЯК
ПОЛІТИЧНИЙ ЕКСПЕРТ**

В умовах російсько-української війни Євросоюз залишається вразливим через намагання Австрії та Угорщини зайняти виняткову позицію.

Австрія та Угорщина ще до війни вибудовували «особливі» відносини з Росією, вважаючи це своєю конкурентною перевагою. У кожному випадку були свої особливості.

В австрійському випадку корені ведуть до нейтрального статусу країни, зафіксованого у Конституції країни під тиском Радянського Союзу після того, як окупаційні підрозділи Червоної армії залишили Австрію у 1955 році. Відчутний зиск від цього статусу країна отримала у 1968 році, коли був укладений контракт на постачання радянського газу, який перетворив Австрію в потужний європейський хаб. Навряд чи буде великим перебільшенням припустити, що Німеччина п'ятдесят років по тому, отримавши уго-

ди щодо «північних потоків», керувалася прикладом своєї фартової сусідки. До речі, австрійський нафтогазовий концерн OMV (Österreichische Mineralölverwaltung AG) входив до міжнародного консорціуму, що стояв за «Північним потоком-2».

Усвідомлення того, що з російськими вигідно мати справу, дещо притупило етичні відчуття австрійської еліти, і ціла низка керівників держави після політичної посади з легкою душею переходили на високі зарплати в російські компанії. Так вчинили Вольфганг Шюссель, канцлер з 2000 по 2007 роки, який посів місце в раді правління спочатку компанії мобільного зв'язку MTS, а згодом перейшов у «Лукойл». Кристіана Керна, який був канцлером з 2016 по 2017 роки, прихистила РЖД (ОАО «Рос-

ДРУЗІ КРЕМЛЯ

сийские железные дороги»). До того ж він став дописувачем на німецькомовний сайт флагмана російської пропаганди RT/Russia Today. Канцлер у 2007-2008 роках Альфред Гузенбауер став співзасновником пропагандистського «дослідницького інституту «Діалог цивілізацій», який створив путінський друг та колишній голова РЖД Володимир Якунін. Символом австрійської неперемінливості стало закордонних Путіна у 2018 році на весілля міністерки іноземних справ Каріни Кнайсль, де вона танцювала з російським президентом. Не дивно, що

після відставки вона отримала посаду у «Роснефті» й теж почала писати тексти для RT/Russia Today.

У квітні 2022 року канцлер Карл Нехаммер став єдиним західним лідером, який відвідав Путіна у Москві після початку великої війни. Так, він потім сказав, що це не була розмова друзів, але вважав, що може дозволити собі те, що навіть не спало б на думку іншому західному керівникові. Однак в інших керівників немає такої газової залежності від Росії. Попри обіцянки її позбутися, Австрія й досі 60% блакитного палива отримує звідти. Хоча порівняно з довоєнними 80% це, звісно, зниження.

Не менш цікавою є історія з Райффайзен Банком,

Не менш цікавою є історія з Райффайзен Банком, який досі активно веде бізнес у Росії та є дочірнім банком австрійської банківської групи Raiffeisen Bank International.

який досі активно веде бізнес у Росії та є дочірнім банком австрійської банківської групи Raiffeisen Bank International. Райффайзен Банк входить до списку системно важливих російських банків і посідає друге місце за розміром активів у групі RBI, а також перше – за прибутками. Райффайзен Банк продовжує працювати в Росії зі збільшенням обсягів доходів у 2022 році порівняно з 2021 роком (+665 млн доларів або +46%). Керівництво банку обіцяло вийти з російського ринку, але RBI та його дочірні банки продовжують там працювати, пояснюючи це тим, що банкові тепер потрібен спеціальний дозвіл Кремля, який той не надасть. За словами представників банку, відключення SWIFT – теж не вихід, оскільки в такому разі постраждає керівництво банку: його Москва або затримає, або навіть знищить. Хоча в цій ситуації постає

*За словами
представників
банку,
відключення
SWIFT – теж не
вихід, оскільки
в такому разі
постраждає
керівництво
банку: його
Москва або
затримає,
або навіть
знищить.
Хоча в цій
ситуації постає
питання: чому
Австрія не
вивозить своїх
працівників із
Росії?*

питання: чому Австрія не вивозить своїх працівників із Росії?

Окрім того, російська дочка АТ «Райффайзен банк» не лише офіційно визнає так звані Донецьку та Луганську «народні республіки», а й надає вигідні умови кредитування російським окупантам в Україні. Національне агентство з питань запобігання корупції включило австрійську банківську групу Raiffeisen Bank International до списку міжнародних спонсорів війни за продовження роботи інституції в Росії та офіційне визнання так званих «ДНР» і «ЛНР». Крім того, банк підігрує російській пропаганді, називаючи війну «спеціальною військовою операцією»

Як повідомлялося, у 2022 році Райффайзен Банк сплатив до російського бюджету в 4,8 раза більше, ніж за весь довоєнний рік – 559 млн євро (приблизно \$615 млн). Зазначимо, що це дорівнює вартості близько 95 ракет «Калібр», якими терористична держава регулярно обстрілює мирні українські міста. Представники австрійського банку пояснюють: вони «й так не можуть вивести прибутки з Росії», тому їм нібито не вигідно працювати в Росії, але й вийти звідти не можуть.

Відкритим залишається питання, чому європейський регулятор не створить вигідних умов для виходу Райффайзену, щоб не залишатися в РФ?

Окремий момент – роль Відня як європейської столиці шпигунства. Через нейтраль-

**В Угорщині
інша ситуація.
Правий
популіст
Віктор Орбан,
який з 1998 року
керує державою
(з перервою на
2002-2010 роки),
вибудувавши
її під себе,
створив
систему
відносин із
Брюсселем
та зовнішнім
світом
взагалі, яка
базується саме
на спекуляції
угорською
відмінністю
від інших
європейців.**

го перебування в команді Заходу, не вкладаючись у його безпеку, і саме для цього використовує свій нейтральний статус. Це дуже вигідно: бути під парасолькою НАТО й не бути членом Альянсу. Однак нейтральність перестає бути аргументом, коли Європа перебуває в загрозовому становищі через агресивні дії Росії. Зрештою, і Фінляндія, і Швеція теж були нейтральними, але вимушено змінили статус під тиском обставин. При цьому, на відміну від Угорщини, для Австрії важливо залишатися частиною європейського мейнстріму, упевнений Щерба, і це той фактор, що надалі розмиватиме старий проросійський фундамент, який був напроцьований у попередні роки.

В Угорщині інша ситуація. Правий популіст Віктор Орбан, який з 1998 року керує державою (з перервою на 2002-2010 роки), вибудувавши її під себе, створив систему відносин із Брюсселем та зовнішнім світом взагалі, яка базується саме на спекуляції угорською відмінністю від інших європейців.

Багато говориться, і це справедливо, про внутрішню близькість двох автократів, Путіна й Орбана. Голова партії «Фідес» не є ані демократом, ані лібералом. Він дотримується радикальних консервативних поглядів, у політичній практиці є доволі цинічним гравцем. У цьому, безперечно, угорський прем'єр значною мірою нагадує росій-

ний статус Австрії тут розташовані чисельні міжнародні організації: МАГАТЕ, ОПЕК, ОБСЄ, підрозділи ООН. Це дало формальні підстави Росії під виглядом офіційних представників та співробітників розгорнути потужну шпигунську мережу в центрі Європи. Але це не стало причиною для більшої пильності австрійської служби безпеки BVT (Bundesamt für Verfassungsschutz und Terrorismusbekämpfung), навпаки, зросла загроза роботи її працівників у російських інтересах. Так сталося у випадку з високим посадовцем BVT Егісто Оттом. Причому підозри щодо його роботи на росіян виникли у ЦРУ задовго до затримання, проте австрійські колеги не зважали на попередження. Це призвело до того, що західні агенції з національної безпеки перестали ділитися з Австрією своєю інформацією, побоюючись витоків до Росії. У 2021 році BVT довелося розпускати та створювати практично з нуля.

Як каже Олександр Щерба, що пропрацював на посаді посла України у Відні шість років, Австрія прагне користуватись усіма можливостями безпечно-

Російсько-українська війна згуртувала країни Євросоюзу як ніколи, але водночас загострила нерозв'язані питання, які наражають на удар цільність європейської спільноти. В умовах великої війни біля кордонів ЄС цей удар не виглядає просто метафорою.

ярто вже декілька разів за війну був із візитами у Москві, останній раз – у квітні цього року.

ського президента. І так, Орбану потрібний Путін, потрібна путінська Росія, але саме тому, що вони створюють простір для торгівлі в рамках внутрішньоевропейських відносин і надають змогу популісту виступати в очах частини населення захисником інтересів «простих угорців», який не зважає ані на європейську бюрократію, ані на Білий дім.

Якщо у Google набрати фразу «Угорщина відмовилася...», то з'являться посилання на шалену кількість новин, від чого вона відмовилася: «...обговорювати в ЄС фінансування воєнної допомоги Україні», «...брати участь у підготовці українських військових у Європі», «...від вимоги зняти санкції з трьох російських олігархів», «...постачати Україні зброю», «...обговорювати ембарго на нафту з Росії», «...від санкцій проти «Газпрому», «...заарештовувати Путіна, якщо той опиниться на її території», і т.д., і т.ін. Міністр закордонних справ Угорщини Петер Сі-

У травні в Європарламенті навіть був внесений проект резолюції, у якій ідеться про те, що Угорщина через численні порушення законодавства ЄС не підходить на роль голови Ради Європейського Союзу, яку вона має обійняти за ротацією влітку 2024 року. Європарламентарії ставлять собі питання, як Угорщина «зможе добросовісно виконувати цю задачу, враховуючи недотримання нею законів ЄС та відхід від цінностей, що закріплені у другій статті Договору про ЄС, а також принципів щирого співробітництва». У другій статті Договору йдеться про «цінності поваги людської гідності, свободи, демократії, рівності, правової держави та дотримання прав людини, включно з правами меншин». Ініціаторами проекту резолюції щодо Угорщини стали основні партії Європарламенту, звернувши увагу на системну проблему. У Європі розуміють, що угорська хвороба зайшла дуже далеко, але нічого не можуть вдіяти.

Російсько-українська війна згуртувала країни Євросоюзу як ніколи, але водночас загострила нерозв'язані питання, які наражають на удар цільність європейської спільноти. В умовах великої війни біля кордонів ЄС цей удар не виглядає просто метафорою. Путін грав і грає на розлад у Європі. І це не той Путін, із яким підтримували чемні відносини. Зараз це відкритий ворог, здатний на все.

PROMOTE FREEDOM
FOUNDATION

Підтримайте фундацію через

<https://promotefreedom.foundation/donate/>

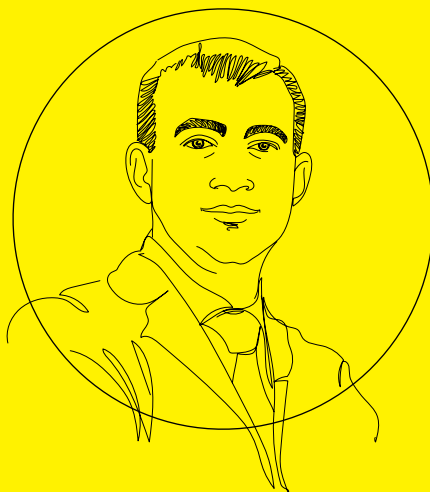

ЧОГО ОЧІКУВАТИ ВІД МАЙБУТНІХ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ВИБОРІВ

Уже за кілька місяців – з 6 по 9 червня 2024 року – відбудуться вибори до Європейського парламенту. Ця подія буде мати величезне значення: вона стане найбільшою реалізацією виборчих прав у світі на міждержавному рівні, у якій візьмуть участь понад 400 мільйонів виборців різних національностей.

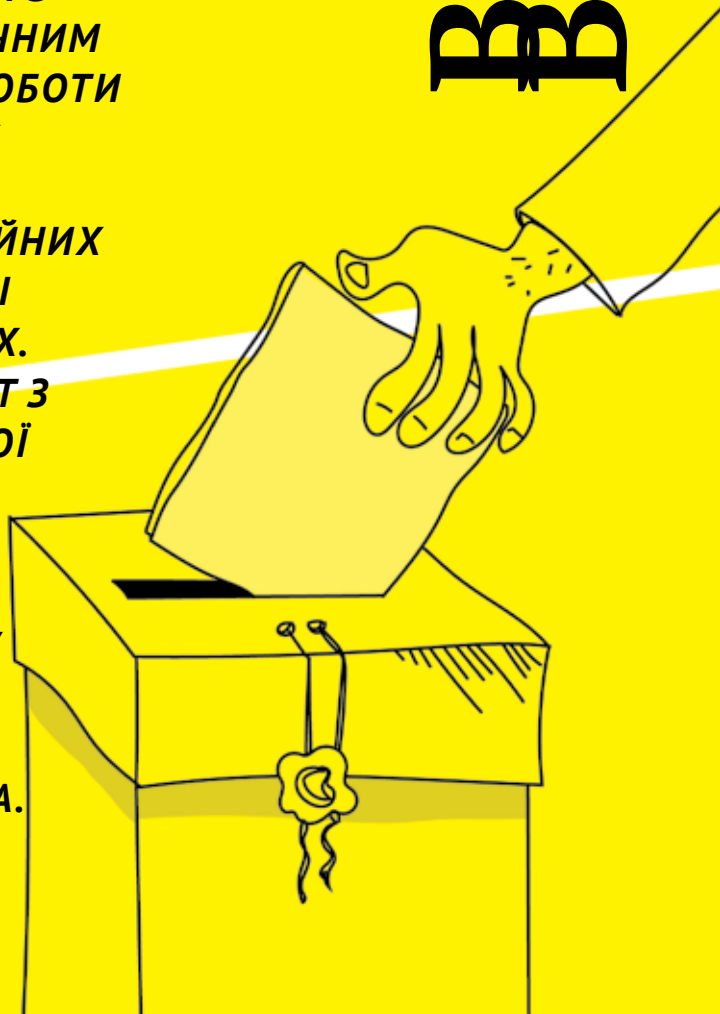
Новообрані члени Європарламенту формуватимуть майбутній напрямок розвитку ЄС, і вони стануть рушієм змін на найвищому рівні Європейської комісії та Європейської ради.

Хоча термін перебування Урсули фон дер Ляен на посаді президента Єврокомісії потенційно може бути продовжений, Шарль Мішель уже не матиме законодавчої

**ВОЛОДИМИР
МАРЦИНОВСЬКИЙ
– ЕКСПЕРТ З
МАРКЕТИНГОВИХ
КОМУНІКАЦІЙ З
ПОНАД 20-РІЧНИМ
ДОСВІДОМ РОБОТИ
НА КЕРІВНИХ
ПОСАДАХ У
КОМУНІКАЦІЙНИХ
АГЕНТСТВАХ І
КОРПОРАЦІЯХ.
КОНСУЛЬТАНТ З
МІЖНАРОДНОЇ
ТОРГІВЛІ ТА
ЗАЛУЧЕННЯ
ІНВЕСТИЦІЙ.
У МИНУЛОМУ
– РЕДАКТОР
ПРОВІДНИХ
БІЗНЕС-МЕДІА.**

ВИБОРИ

можливості залишитися на посаді голови Європейської ради, оскільки ця посада обмежена двома послідовними термінами по 2,5 року кожен.

ТЕМИ ПОЛІТИЧНИХ ДИСКУСІЙ

Аналітики зазначають, що в передвиборчих дискусіях будуть домінувати кілька важливих загальноєвропейських тем. Це перш за все війна Росії проти України, міграція, енергетична криза та кліматичні зміни, фінансові правила й відновлення після пандемії COVID-19, наслідки корупційного скандалу в Європарламенті.

Зокрема, очікується, що війна Росії проти України й реакція ЄС у поєднанні з впливом COVID-19 та енергетичною кризою стануть ключовими питаннями. Лідери, які вже продемонстрували свою вправність у розв'язанні таких питань, можуть використати свій досвід під час своїх передвиборчих кампаній. Поганою новиною для України є те, що російсько-українська війна в ЄС усе менше сприймається як окремий наратив, усе частіше вона «розмазується» серед інших, для пересічних європейців не менш важливих тем.

Міграційна політика, яка охоплює прикордонний контроль і розв'язання питань міграції з таких країн, як Туреччина та Білорусь, буде ще однією ключовою темою. При цьому найбільші суперечки будуть точитися стосовно позиції Європейської комісії щодо фінансування огорожувальних споруд на зовнішньому кордоні ЄС.

Утім, центральною проблемою для європейської спільноти залишатиметься зміна клімату, адже ЄС прагне досягти амбітних цілей щодо скорочення атмосферних викидів. Очікується, що партії, які наголошують на впровадженні зелених рішень для економіки та промисловості, отримають найбільшу підтримку виборців. Протягом останніх чотирьох років ЄС зазнав суттєвих змін у кліматичному та енергетичному законодавстві в рамках своєї ініціативи Green Deal, спрямованої на досягнення кліматичної нейтральності до 2050 року. Наступний голова виконавчої влади ЄС зіткнеться з проблемою втілення цієї амбітної кліматичної політики, адже від нього чи неї вимагатимуть зміцнення ролі Об'єднаної Європи як глобального кліматичного лідера.

Передвиборчі змагання також можуть включати обговорення майбутнього фінансової політики Європи, подальшої інтеграції щодо питань оборони й охорони здоров'я, а також економічних проблем, як-от інфляція, що зростає останніми роками.

Значну увагу політичні партії будуть приділяти економічному відновленню після пандемії COVID-19, створенню нових робочих місць, сталому зростанню та зміцненню єдиного ринку

Передвиборчі змагання також можуть включати обговорення майбутнього фінансової політики Європи, подальшої інтеграції щодо питань оборони й охорони здоров'я, а також економічних проблем, як-от інфляція, що зростає останніми роками.

ЄС. Ці питання вже переважають над зміною клімату та зусиллями з декарбонізації, які раніше домінували в інституційному порядку денному.

А ще значною мірою на вибори може вплинути нещодавній корупційний скандал у Європейському парламенті. Нагадаємо, що 9 грудня 2022 року Федеральна поліція Бельгії заарештувала ексвіцепрезидентку Європарламенту Єву Кайлі після розслідування організованої злочинності, корупції та відмивання грошей, пов'язаних із незаконною лобістською діяльністю на підтримку Катару та Марокко. Під час 16 обшуків у Брюсселі бельгійська поліція вилучила готівку на суму близько 600 тис. євро. Єву Кайлі виключили з партії ПАСОК, призупинили її членство в Прогресивному альянсі соціалістів і демократів у Європейському парламенті, а зазначеним партіям довелося виправдовуватися. На цьому фоні популістські партії можуть використати скандал для просування євроскептиків.

ЛІДЕР ЗАЛИШАЄТЬСЯ – КУРС ЗМІНЮЄТЬСЯ

Результати майбутніх виборів до Європейського парламенту як ніколи важко спрогнозувати. Попри розслідування щодо корупції, Європейська народна партія (ЄНП) продовжує зберігати сильні позиції вже понад чверть століття, користуючись популярністю серед консервативних виборців. Згідно з нещодавнім опитуванням Europe Elects, ЄНП може втратити 20 місць, але зберегти свій статус найбільшої по-

Результати майбутніх виборів до Європейського парламенту як ніколи важко спрогнозувати. Попри розслідування щодо корупції, Європейська народна партія (ЄНП) продовжує зберігати сильні позиції вже понад чверть століття, користуючись популярністю серед консервативних виборців.

літичної сили ЄС. А от за даними аналітичної групи POLITICO, правоцентристська Європейська народна партія (ЄНП) збереже свої позиції як найбільша група в Європейському парламенті, незважаючи на прогнозовану втрату 12 місць – до 165 крісел.

Тут доречним буде зауважити, що нещодавні національні вибори в кількох країнах ЄС і поточні опитування свідчать про зростання підтримки партій, які виступають за жорстку імміграційну політику й віддають перевагу промисловості над кліматичними ініціативами.

Це важливо, оскільки Манфред Вебер, лідер Європейської народної партії, зараз почав вдаватися до ультраправої риторики, наголошуючи на зміцненні оборони, більш конкурентоспроможній економіці та, ймовірно, на суворішому прикордонному контролі для розв'язання питань міграції. Ця зміна в тональності лідера найбільшої політичної сили ЄС має на меті отримати зворотну реакцію серед виборців, яких усе більше приваблюють популістські й ультраправі партії.

Критики стверджують, що зосередження Вебера на залученні ультраправих виборчих груп ризикує запустити праві настрої в Євросоюзі, що в перспективі може стати початком кінця ЄС. Попри твердження Вебера про те, що союзники ЄНП повинні залишати-

ся проєвропейськими, за верховенство права та проукраїнськими, ці зміни вже викликають значне занепокоєння всередині партії.

Аналіз POLITICO свідчить, що в цій ситуації праві та євроскептичні партії готові досягти значних успіхів на майбутніх виборах до Європейського парламенту, потенційно змінивши склад Європейського парламенту. Якби вибори відбулися влітку 2023 року, Європейські праві консерватори та реформісти (ECR) стали б третьою за чисельністю групою в Європейському парламенті після центристської групи «Відновлення» з 89 місцями кожна. Це означає значне збільшення на 23 місця в ECR порівняно з виборами 2019 року, причому значною мірою це збільшення сприятиме піднесенню ультраправої італійської партії «Брати Італії», яка підтримує ECR.

Також прогнозується, що ультраправа група «Ідентичність і демократія» (ID) досягне значних успіхів й отримає близько 77 місць, таким чином її присутність збільшиться на 15 місць в основному через нещодавнє зростання підтримки німецької «Альтернативи для Німеччини» (AfD). Ця права тенденція є відображенням ширших моделей, які спостерігаються на національних виборах по всій Європі, коли виборці в таких країнах як Італія, Фінляндія та Греція дедалі більше віддають перевагу консервативним і ультраправим партіям.

Також прогнозується, що лівоцентристські соціалісти й демократи (S&D) отримають додаткові два місця, тож вони збережуть свою позицію другої

за величиною групи зі 145 місцями. А от партія Renew, з іншого боку, може зіткнутися зі скороченням на 12 місць, розділивши третє місце з ECR.

Отже, традиційна велика коаліція EPP, S&D та Renew, що охоплює як лівоцентристський, так і правоцентристський спектр, імовірно, збереже більшість над потенційним новим правим альянсом EPP, ECR (особливо, якщо його частиною вирішить стати Renew). Варто зазначити, що EPP продемонструвала свою готовність співпрацювати з ECR, сформувавши альянс, щоб протистояти європейському кліматично нейтральному курсу Green Deal.

Незважаючи на важливість кліматичного порядку денного, Партії зелених пророкують зменшення кількості крісел у Європарламенті – вони, як очікується, найбільше програють на виборах, отримавши лише 48 місць і втративши 24 позиції. Тим часом ліва група отримає вісім місць, але залишиться найменшою групою в парламенті з 45 місцями.

QUO VADIS? (ЛАТ. - КУДИ ТИ ПРЯМУЄШ?)

Останні результати досліджень Eurobarometer вказують на зростання обізнаності та інтересу до європейських виборів порівняно з 2018 роком. Проте вже зараз є очевидним, що передвиборчі кампанії будуть зосереджені насамперед на національному контексті. Аналітики застерігають: ніхто не вірить, що до 2024 року відбудеться окреслення європейської ідентичності. Отже, питання залишається тим же, що й після Другої Світової Війни: що означає бути європейцем? Утім, хто зараз може сказати напевне, що Друга світова війна справді скінчилася?

Останні результати досліджень Eurobarometer вказують на зростання обізнаності та інтересу до європейських виборів порівняно з 2018 роком.

ЕКОЦИД В УКРАЇНІ: ЕКОЛОГІЧНІ ЗБИТКИ ВІД ВІЙНИ ВЖЕ СКЛАЛИ ПОНАД 47,6 МІЛЬЯРДА ДОЛАРІВ

**НАТАЛІЯ ТОЛУБ –
ЖУРНАЛІСТ З
ДВАДЦЯТИРІЧНИМ
ДОСВІДОМ.
НОМІНАНТ
ЖУРНАЛІСТСЬКИХ
ПРЕМІЙ.**

Російська агресія на українській території призвела не тільки до людських жертв, прямих руйнувань та економічних втрат, а ще й значно вплинула на стан довкілля. Значні викиди забруднюючих речовин у повітря виявилися катастрофічними, адже загальні збитки вже сягнули практично \$4,2 млрд. Зокрема, \$1,8 млрд становить шкода від лісових пожеж, \$1,6 млрд – від трав'яних пожеж та \$752 млн – від горіння нафти й нафтопродуктів.

Через бойові дії в атмосферне повітря вже потрапило близько 1,2 млн тонн забруднюючих речовин, зокрема 430 тис. тонн оксиду вуглецю, 700 тис. тонн пилу і 40 тис. тонн неметанових летких органічних сполук, а також значна кількість важких металів та інших шкідливих речовин. Про це свідчить аналіз проекту «Росія заплатить» командою KSE Institute.

Своєю чергою, за даними Державної екологічної інспекції України, лише за 11 місяців військової агресії РФ збитки для екології України складають уже понад 1 трлн 743 млрд гривень, або понад 47,6 млрд доларів. І це лише приблизні розрахунки, поки досі залишається окупованою частина українських територій.

НАСЛІДКІ АГРЕСІЇ

ТЕРОРИСТИЧНИЙ АКТ НА КАХОВСЬКІЙ ГЕС

Руйнування контролюваної Росією дамби Каховської ГЕС завдало збитків навколишньому середовищу приблизно на суму 1,5 млрд доларів. Про це заявив прем'єр-міністр України Денис Шмигаль.

Техногенна катастрофа зупинила водопостачання 31 системи зрошення полів Дніпропетровської, Херсонської та Запорізької областей. У 2021 році ці системи забезпечували зрошення на 584 тис. га., з яких Україна збирала близько 4 млн тонн зернових і олійних культур на суму близько 1,5 млрд доларів.

Терористичний акт на Каховській ГЕС фактично залишив без джерела води 94% зрошувальних систем у Херсонській, 74% – у Запорізькій та 30% – у Дніпропетровській областях.

Внаслідок підриву окупантами Каховської ГЕС та знищення Каховського водосховища було знищено всю рибу – 11,4 тис. тонн. Окрім того, винесена потоком води фауна водосховища у заплави, що утворилися нижче греблі Каховської ГЕС, також загинула. Оскільки при зниженні «повеневої» хвилі, ці біоресурси опинилися на суходолі.

«Усього збитки від загибелі всіх біоресурсів склали до 10,5 млрд грн», - зазначили в Міністерстві аграрної політики та продовольства України.

Підриг дамби 6 червня спричинив руйнівні повені в Хер-

сонській області як на підконтрольній уряду України, так і на окупованій територіях. Це змусило тисячі людей тікати зі своїх домівок.

ШКОДА ВІД ОБСТРІЛІВ

Президент Володимир Зеленський заявив, що Росія випустила по Україні із 24 лютого 2022 року понад 6,5 тис. ракет. Ворожі снаряди, які щодня влучають у нашу критичну інфраструктуру та житлові будинки, спричиняють значні загоряння. Це призводить до масштабного забруднення атмосферного повітря небезпечними речовинами.

Під час детонації ракет і снарядів утворюється низка хімічних сполук – чадний газ, бурий газ, діоксид азоту, формальдегід тощо. Під час вибуху всі речовини проходять повне окиснення, а продукти хімічної реакції потрапляють в атмосферу.

У Держекоінспекції України пояснюють, що забруднюючі речовини, зокрема метали та хімічні залишки від снарядів, потрапляють у ґрунт, а згодом – до підземних вод.

До прикладу, речовина меланж, що міститься в ро-

Техногенна катастрофа зупинила водопостачання 31 системи зрошення полів Дніпропетровської, Херсонської та Запорізької областей. У 2021 році ці системи забезпечували зрошення на 584 тис. га., з яких Україна збирала близько 4 млн тонн зернових і олійних культур на суму близько 1,5 млрд доларів.

сійських ракетах, при потраплянні у воду викликає реакцію з виділенням великої кількості високотоксичного окису азоту, тобто цей процес вкрай шкідливий для ґрунту і всього живого, що в ньому є.

Війна також сприяє викиду парникових газів, зокрема метану з пошкоджених газопроводів. Викид однієї тонни метану еквівалентний викиду понад 30 тонн вуглекислого газу.

Окрема тема – заміновані території. За даними першого форуму «Розмінуй Україну», нині 174 000 квадратних кілометрів української землі є потенційно заміновані й забруднені війною. Адже розриви мін призводять до забруднення ґрунтів важкими металами – свинцем, стронцієм, титаном, кадмієм, нікелем. Це робить ґрунт небезпечним, а в деяких випадках – непридатним для подальшого сільськогосподарського використання.

За підрахунками експертів, на розмінування української землі вже потрібно витратити 37 млрд доларів.

НЕБЕЗПЕЧНІ ПРОМИСЛОВІ ВІДХОДИ

Екологічна небезпека, з якою стикається Україна внаслідок війни, також посилюється промисловим фоном країни. Наша держава є однією з найбільш індустріалізованих країн Європи, де зберігається 6 мільярдів тонн рідких відходів, що утворюються на вугільних шахтах, хімічних підприємствах та інших підприємствах важкої промисловості.

Загалом у країні налічується 465 сховищ, у яких зберігається понад 6 млрд тонн рідких відходів. 200 з них розташовані на сході України, де ці надзвичайно чутливі об'єкти постійно потрапляють під російські обстріли.

Найбільша атомна електростанція в Європі теж розташована в Україні, в місті Запоріжжя, а промисловість України створює майже 29% її валового внутрішнього продукту. Нині ЗАЕС окупована росіянами, які вже багато місяців шантажують весь світ ядерною катастрофою.

ВІД ВОРОЖОЇ ТЕХНІКИ ГИНЕ ЄВРОПЕЙСЬКЕ БІОРИЗНОМАНІТТЯ

KSE Institute повідомляє: лісові та трав'яні пожежі, що виникли через війну, виявилися основним джерелом викидів. Їхні обсяги, за даними організації Zoë Environment Network та Регіонального східноєвропейського центру моніторингу пожеж, складають відповідно 46,6 тис. гектарів і понад 471 тис. гектарів.

Крім того, нині на значних територіях України відбувається суттєве пошкодження поверхневого шару ґрунтів внаслідок будівництва фортифікаційних споруд, вибухів та згоряння боеприпасів, проведення військових маневрів тощо. Відтак під ризиком пошкодження та забруднення опинилося 186 тис. кв. км земель, що становить практично 31% території України. З них більш як 20 тис. кв. км пошкодженні на понад 75%. Найбільших руйнувань зазнали території Донецької, Харківської та Запорізької областей.

Загальні збитки від пошкодження територій та порушення ґрунтів внаслідок військових дій оцінюються в \$9,8

*За підрахунками експертів, на
розмінування української землі
вже потрібно витратити
37 млрд доларів.*

млрд. Це ставить під загрозу використання пошкоджених земель і вимагає проведення рекультивації, розмінування територій і знешкодження боєприпасів.

ЗНИЩЕННЯ ТВАРИННОГО СВІТУ

«Із перших днів вторгнення росіян ми фіксуємо всю шкоду, яку вони завдають українському довкіллю. Вже можемо говорити про 257 випадків екоциду. Це і підриви складів паливно-мастильних матеріалів, сховищ нафтопродуктів із відповідними наслідками для довкілля. Це й авіаудари по підприємствах, які використовують небезпечні хімічні речовини у виробництві. Це і пошкодження та руйнування очисних споруд, і вилив стоків у наші водойми, а також пошкодження ґрунтового покриву, горіння лісів – особливо на територіях природно-заповідного фонду», - повідомив Руслан Стрілець, міністр захисту довкілля та природних ресурсів України.

Він підкреслив, що загалом майже три мільйони гектарів лісу в Україні були охоплені війною від початку повномасштабного вторгнення російських окупантів. Шкоди зазнають тисячі видів рослин, які занесені до Червоної книги України й охороняються законом. Бойові дії порушують спокій диких тварин. Вони або гинуть, або намагаються втекти з гарячих точок.

РФ веде бойові дії на заповідних територіях міжнародного та європейського значення, чим знищує середовища існування рідкісних та ендемічних видів та оселищ. Це може змінити поведінку птахів, зокрема їхню міграцію. Загалом від дій окупантів у небезпеці залишаються 20% площі всіх заповідних територій України.

«Коли у 2015 році російські війська почали використову-

Загальні збитки від пошкодження територій та порушення ґрунтів внаслідок військових дій оцінюються в \$9,8 млрд.

вати Криву косу на Донеччині для висадки десанту, там зникло усе різноманіття птахів. Хоча до цього на узбережжі масово гніздилися три тисячі пар червонокнижних мартинів каспійських. Це була їхня найбільша колонія в Європі», - наголосив Руслан Стрілець.

ЕКОЛОГІЧНЕ ЗАБРУДНЕННЯ НЕ МАЄ КОРДОНІВ

Українська екосистема має велике значення для Європи:

- Охоплює 35% біорізноманіття Європи.
- Тут мешкає понад 70 тис. біологічних видів.
- 29 % території України складається із природної рослинності, а також окультуреної природної рослинності (наприклад, доглянуті пасовища та живоплоти).
- 16% території України складають ліси.
- По Україні протікають майже 63 тисячі річок.
- На території України розташовані 11% карпатського гірського масиву, де росте третина всіх видів рослин Європи.

Війна в Україні впливає не лише на світову продовольчу безпеку, а має наслідки для всіх країн, адже забруднене повітря не має кордонів. Викиди в атмосферне повітря, що були спричинені збройною агресією РФ на території України, переносяться, осідають і мають вплив на території інших держав, іноді на відстані в тисячі кілометрів.

НАША СУПЕРСИЛА: ЯК ГРОМАДЯНСЬКЕ СУСПІЛЬСТВО НАБЛИЖАЄ ПЕРЕМОГУ

ІННА КРУПНИК
– ПОЗАШТАТНИЙ
ЖУРНАЛІСТ,
ОГЛЯДАЧ І
КОПІРАЙТЕР

*Україна дала
новий поштовх
моді на
консолідацію
громадян, моді
на цільове
волонтерство.*

Нам, українцям, самим здавалося, що ми показали свій волонтерський максимум ще в 2014 році з початком російської агресії та анексією частини Донецької і Луганської областей України та Криму. Тоді об'єднані зусилля рухів на допомогу армії та переселенцям, часто-густо ситуативних та не інституціоналізованих, видавалися безпрецедентними. Поки не сталося повномасштабне вторгнення Росії. І ми перевершили себе зразка попередніх років. Зросла кількість, якість та рівень інституціоналізації благодійних організацій (БО). Волонтери навчилися фандрейзити, сформували стратегічне бачення розвитку власних проєктів і здійснюють серйозні трансформаційні зміни своїх ініціатив.

Усе це прямо чи опосередковано є ознакою зростання громадянської свідомості в українському суспільстві. Україна дала новий поштовх моді на консолідацію громадян, моді на цільове волонтерство. А ще – моді на власне усвідомлення своєї причетності до українства – потужної сили, що протистоїть агресору. Відтепер, безумовно, волонтерство – це наша суперсила.

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ
ГРОМАДЯНСЬКЕ
СУСПІЛЬСТВО

За даними дослідження «Громадянське суспільство України в умовах війни - 2022», проведеного Київським міжнародним інститутом соціології у межах проекту «Ініціатива секторальної підтримки громадянського суспільства», кількість зареєстрованих благодійних організацій в Україні за 2022 рік зросла майже у 8 разів (6 367 нових БО). Так чи інакше допомагають ЗСУ 77% опитаних організацій, тобто здійснюють виключну допомогу військовим як основний чи як один із напрямків діяльності. 90% БО працюють у напрямку гуманітарної допомоги, а 70% - інформаційної. Ситуативні, окремі збори під потреби ЗСУ «практикують» 50% опитаних.

Попри один з найтравматичніших досвідів із часів Другої світової війни ступінь адаптивності нашого громадянського суспільства вражає. Ми приймаємо виклики й уміємо працювати у надскладних умовах.

«80% організацій взагалі не припиняли свою роботу за основними напрямками. Завдяки цьому люди, які постраждали, ЗСУ та суспільство відчували постійну підтримку», - сказала Наталя Харченко, виконавча директорка Київського міжнародного інституту соціології, презентуючи дослідження.

Прикладом адаптації під потреби та виклики часу може слугувати й діяльність ГО «Промоут Юкрейн» (Promote Ukraine). Від самого початку медійна, громадська та адвокаційна організація, яка є містком

За даними дослідження «Громадянське суспільство України в умовах війни - 2022», проведеного Київським міжнародним інститутом соціології у межах проекту «Ініціатива секторальної підтримки громадянського суспільства», кількість зареєстрованих благодійних організацій в Україні за 2022 рік зросла майже у 8 разів (6 367 нових БО).

між ЄС та Україною, від 24 лютого 2022 року додала нові напрями до своєї діяльності. Ми передали Україні гуманітарну допомогу на суму понад 300 000 євро та підтримали більш як 5 000 українських біженців у Бельгії. І це на додачу до більш ніж 70 акцій, понад 50 закритих зустрічей із провідними політиками впродовж дев'яти місяців повномасштабної війни. Наш координаційний центр волонтерства відтепер діє як повноцінний хаб – Promote Ukraine Hub. Комунікаційний, гуманітарний, волонтерський. Одні з останніх зборів Promote Ukraine також були для військових – FPV дрони для Центру Спеціальних Операцій «А» та дрони, що передані на фронт через відому волонтерку Юлію («Тайру») Паєвську на Invictus Games у Дюсельдорфі цього року.

Тоді, у 2014 році, після перемоги Євромайдану та початку російської агресії проти України, громадянське суспільство показало себе ефективнішим за державу. Волонтери стали одним із вирішальних факторів спротиву, спромоглися замінити (а подекуди створити неіснуючі) державні механізми в ланцюжках постачання та забезпечення, евакуації та медичної допомоги.

«Саме завдяки волонтерам наша армія стала такою, як вона є. І йдеться тут не лише про харчі чи бронежилети, які масово возилися на передову у 2014-2015 роках. Ідеться передусім про

моральний дух армії. Волонтери, які стали зв'язковим механізмом між передовою та тилом і реальним свідченням, що «своїх не кидають», підтримували у бійців розуміння, за що вони воюють, а в населення – що воно під надійним захистом. І це, мабуть, їхня найголовніша місія. Хочеться, щоб ми про це ніколи не забували», - каже авторка книги «Волонтери: сила небайдужих», співробітниця Українського інституту національної пам'яті Наталка Позняк-Хоменко. Вона зібрала 28 яскравих історій про різні волонтерські ініціативи. 28 історій про те, що «наша хата не скраю», і про те, що ми здатні. Попри поширені твердження російської пропаганди про наші failed state та незріле суспільство.

Разом з еволюцією волонтерського руху, який закриває потреби від прибирання парків до допомоги онкохворим дітям, від допомоги постраждалим від підриву Каховської ГЕС до максимально консолідованої акції «скинутися на Байрактар за 3 дні», еволюціонує й держава. «Після 24 лютого ситуація змінилася знову, але тепер уже докорінно. Після повномасштабного російського воєнного вторгнення держава й суспільство не можуть існувати самі по собі. Їм обом загрожує смертельна небезпека. Без їхньої співпраці та взаємної довіри вони не виживуть поодинокі. Владна еліта нарешті перестала обслуговувати сама себе. Вона працює не на обслуговування власних фінансових потоків, а на

розв'язання питання безпеки всього населення. У відповідь більшість українців перестала ставитися до влади зі скепсисом і недовірою», - розмірковує про силу об'єднання цих двох полярних світів історик Ярослав Грицак у своєму есеї «Війна й новий суспільний договір».

Сподіваємося, що після Перемоги ми повернемося до сталого волонтерства в напрямках культури, спорту, туризму, екології, розвитку підприємництва, посилення історичної пам'яті. І хоч зараз це не пріоритетні напрямки діяльності для ГО, є багато ініціатив, яким не байдуже те, що інколи подається в категорії «не на часі».

Про високу оцінку роботи волонтерів як результату консолідації громадянського суспільства свідчать і згадки у ЗМІ (їх у 10 разів більше, ніж до 24.02.2022), й оцінка волонтерського руху з боку влади. Так, у своїй промові у Міжнародний день волонтера, перелічуючи не менше 50 волонтерських спільнот різних напрямів та ступеня інституціоналізації, Президент України Володимир Зеленський сказав: «Сьогодні волонтери – це найпотужніша частина громадянського суспільства України. Це рух, який об'єднує всі міста й громади нашої держави та всі соціальні групи. І це ідея, яка залучає до української боротьби за свободу

**Після повномасштабного
російського воєнного вторгнення
держава й суспільство не можуть
існувати самі по собі. Їм обом
загрожує смертельна небезпека.
Без їхньої співпраці
та взаємної довіри вони не
виживуть поодинокі.**

Ми ведемо свою війну. Війну, яку ми не починали. Але це наша війна. За ідентичність, майбутнє, зміст базових понять і демократію. Ми – на передовій світу, але не самі, а разом зі світом. Підтримка України з боку західних партнерів є колосальною за всі часи.

мільйони людей із різних країн світу». Обличчя Президента для зборів та акумуляції гуманітарної допомоги «використовує» зокрема й державна платформа UNITED24. Їхня архітектура роботи – збирати кошти й передавати їх до міністерств, відомств, організацій, які здійснюють закупівлі.

Ми ведемо свою війну. Війну, яку ми не починали. Але це наша війна. За ідентичність, майбутнє, зміст базових понять і демократію. Ми – на передовій світу, але не самі, а разом зі світом. Підтримка України з боку західних партнерів є колосальною за всі часи. Як і подяка українського народу. У своїй лекції про український опір відомий історик Тімоті Снайдер прямо говорить про те, що «українці визначили себе як європейську націю, що спирається на індивідуальну відповідальність та співпрацю індивідів – громадянське суспільство».

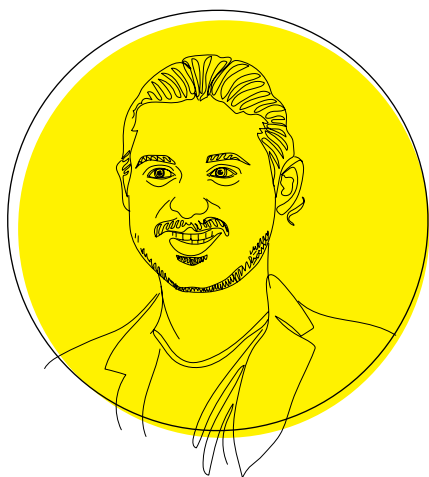
«Українці воюють за право робити власний вибір, і це те, що є глибоко вкорінене в українській культурі. Опір українців також є важливий для майбутнього демократії у світі – триває перевірка, чи зможе авторитарна держава зруйнувати силою сусідню демократичну країну. Сила опору в цьому випадку є дуже важливою. Бо наслідки цієї війни, які вже зараз відчуються по всьому світу, матимуть вплив і на майбутній розвиток світової цивілізації демократичних країн». Так вважає не тільки професор Єльського університету Снайдер, але чи не кожен українець.

Вибір, на що та куди донатити або ж куди вкласти свої сили й ресурси, в українців дуже великий. І

головне – ми не конкуруємо, волонтери чи БО не конкурують. Голова одного з найбільших фондів «Повернись живим» Тарас Чмут в інтерв'ю «Радіо Культура» сказав: «Завдання «Повернись живим» не в тому, щоб забезпечити кожного військовослужбовця, а в тому, щоб допомогти Україні виграти війну. Рік тому мене запитували, кому треба донатити, – великим фондам чи маленьким зборам, я казав: «Кому хочете, треба все і всім». Від початку повномасштабного вторгнення Росії цей фонд зібрав на перемогу України у війні понад 7 млрд гривень. І так, слід відзначити, що у великих фондів робота ведеться системніше. Загалом за 2022 рік, за даними дослідження «Громадянське суспільство України в умовах війни - 2022», лише на рахунки НБУ та у три найбільші благодійні фонди (United24, БФ «Повернись живим» та БО «Благодійний фонд Сергія Притули») українці й іноземці перерахували понад 33,96 млрд грн. Це майже 1 млрд доларів.

Тож наша справа маленька і водночас життєво важлива – донатити, волонтерити, наближати Перемогу. «Бо якщо Україна припинить воювати – не буде незалежної країни. Якщо Росія припинить воювати – не буде війни» - найправдивіші слова речника державного департаменту Неда Прайса.

ЗНИЩЕННЯ РОЖЕВОЇ ПЛЯМИ

ДАНИЛО ПОЛІЛУЄВ-ШМІДТ, КУЛЬТУРНИЙ ОГЛЯДАЧ ПРОЄКТУ «УКРАЇНА В НІМЕЧЧИНІ», ЧЛЕН ПРАВЛІННЯ ГО ІВЕК Е.В., АКТИВІСТ, ПОДКАСТЕР «АЛЯРМІЯ? ЗМОВА? ЗНЕВІРА?», БЛОГЕР

ГРОМАДЯНСЬКИЙ СТРОНІВ

Япам'ятаю свою першу поїздку за кордон, ніби це сталося вчора. Тоді Україна не була частиною безвізової угоди з ЄС, тому на кордоні були величезні черги, і перед запланованою поїздкою доводилося отримати візу. Не було біометричних паспортів, щоб мати всі важливі дані під рукою. Доводилося подавати всі особисті дані знову і знову, що робило весь процес докучливим та затратним.

Також важливо згадати, що тоді ніхто не міг сказати, у якому напрямку рухатиметься Україна. На Схід чи на Захід? До ЄС чи до Східного партнерства? Була невизначеність у документах і в головах людей, що створювало тривожну атмосферу.

Тоді було більше запитань, ніж відповідей. Навіть після Помаранчевої революції Україна не отримала чіткого вектора розвитку. З точки зору українського громадянина одна річ була певною: «Україна – демократична країна, що розвивається. Ця країна має багату історію та культуру. Вона розташована в центрі європейського континенту». Безумовно, впевненість у власному існуванні була і в моїй свідомості. Я міг без сумнівів сказати, де я живу, якою мовою розмовляю та до якої національності належу. Я взяв свої знання з собою у поїздку за кордон.

Неприємні посмішки працівників іноземного консульства, російськомовний посол іноземної держави й безліч образливих зауважень змусили мене сумніватися в тому, чи справді люди знають Україну, чи мова та культура моєї країни достатньо помітні для інших. Інформація про українське була недоступною для більшості європейців чи американців.

Я намагався провести ціле польове дослідження української «рожевої плями», але відповідь досить проста. Якщо взяти мапи чи книги, надруковані на Заході в період Холодної війни, ми побачимо велику рожеву пляму від східного кордону Польської народної республіки до західного кордону Японії. Немає особливих знаків чи пояснень: або СРСР, або Росія. Більш як 30 років тому Радянський Союз розпався. І багато великих націй пробили собі шлях до незалежності та демократії. Однак рожева пляма залишається у свідомості західних людей.

Як ви можете здогадатися, я отримав візу у свій яскравосиній дитячий паспорт, щоб міг перетнути кордон із законними опікунами. Це був цілком

новий світ, який не визнавав ані мого існування, ані існування моєї батьківщини. Дивно, чи не так?

З того часу минуло більш як чортова дюжина років. Я отримав багато нових віз, посли почали говорити українською, а географічний вигляд України став більш знайомим для більшості людей. Усі ці випадки були поза полем зору, лише цифри без душі, їм бракувало особистої історії.

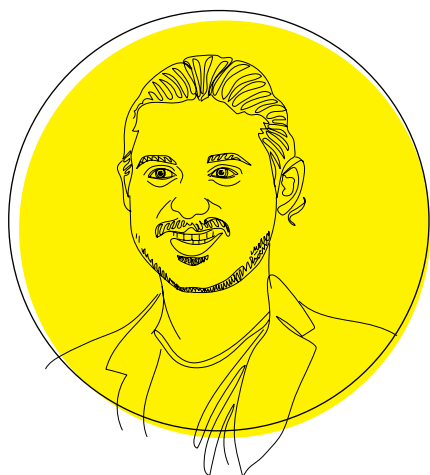
Прокляття рожевої плями не давало Україні рухатися вперед. СРСР завжди був позначений огидним блідо-рожевим кольором на мапі світу країнами Західного блоку. Це була велика пляма на глобусі, яка була зведена до найпростіших описів: російська культура, російська країна, росіяни. Я вивчив це напам'ять під час своїх тривалих музейних прогулянок. Оскільки це було легко, то воно формувало свідомість покоління із початку 50-х років і наступних поколінь.

Мені дуже заважало те, що для початку вивчення України та її унікальної ідентичності деяким західнякам потрібно було впасти в шок від російських бомб, які вбили десятки тисяч українських цивільних осіб. Російсько-українська війна стала найкращою рекламною кампанією в історії для української культури, змушуючи людей поставити під сумнів рожеву пляму та усвідомити існування й важливість цієї незалежної нації.

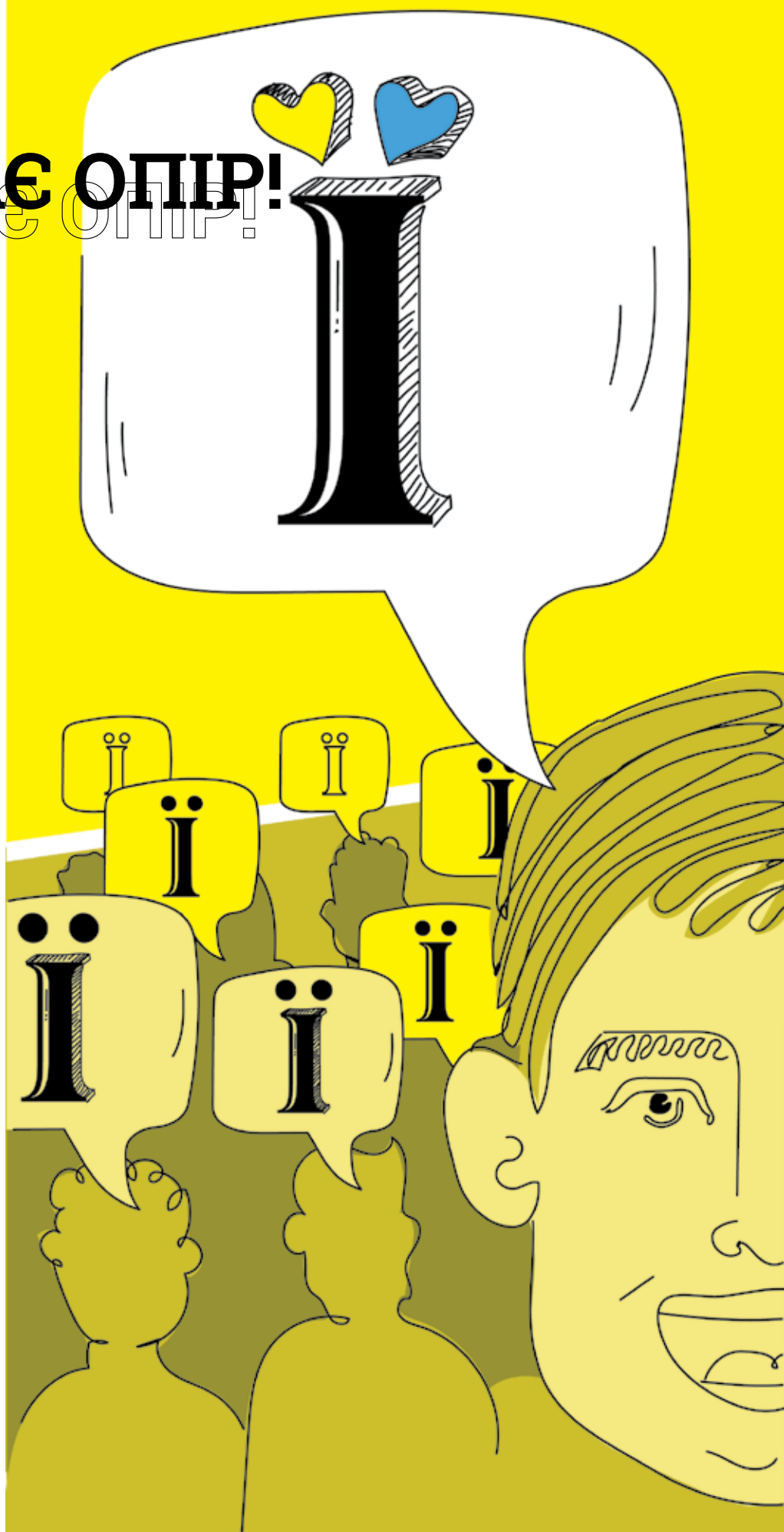
З точки зору українського громадянина одна річ була певною: «Україна – демократична країна, що розвивається.

Ї ОЗНАЧАЄ ОПІР!

ДАНИЛО ПОЛІЛУЄВ-ШМІДТ, КУЛЬТУРНИЙ ОГЛЯДАЧ ПРОЄКТУ «УКРАЇНА В НІМЕЧЧИНІ», ЧЛЕН ПРАВЛІННЯ ГО ІВЕК Е.В., АКТИВІСТ, ПОДКАСТЕР «АЛЯРМІЯ? ЗМОВА? ЗНЕВІРА?», БЛОГЕР

Щією завіткою я хочу заохоти-ти вас прочита-ти друге видан-ня літератур-ного альмана-ху німецькою мовою «Книги про Україну» (Bücher über die Ukraine). Мови – це не лише інструменти. З мого досвіду, їх можна вивчати, використо-вувати, застосовувати й навіть досліджувати, переглядати та аналізувати – але, перш за все, вони живі. Вони змінюються і протікають через покоління та

ГРОМАДЯНСЬКИЙ СПРОТІВ

людей. Мови містять у собі багато подій нашої історії та нашого всесвіту. Мови процвітають у джерелі їхнього створення, своєї життєздатності: з людьми, які розмовляють ними та втілюють їх у життя. Тому важко й навіть неможливо уявити собі Польщу без польської, Данію без данської чи Німеччину без німецької. Країни та їхні мови тісно пов'язані. Ми можемо з достатньою впевненістю сказати, наприклад, де закінчується Франкфурт-на-Одері, а де починається Слубіце. Завдяки мові ми можемо знайти цей невидимий кордон навіть без географічних чи фізичних підказок.

На початку широкомасштабного вторгнення Росії в Україну багато українських територій потрапили під сувору руку росіян. Окупанти одразу почали нищення української ідентичності та української мови. Багато пам'ятників було знищено, музеїв розграбовано, українські книжки спалювали на площах міст, наче у книзі «451 градус за Фаренгейтом» Рея Бредбері. Це травматичний досвід для України, українського народу, української мови.

Однак багато моїх німецьких друзів також були вражені стійкістю і бойовим духом українського народу. Одне питання, яке неодноразово ставили мені друзі, стосувалося конкретних зображень, фотографій із репортажів. Усі вони мали схожу деталь: на будинках, стінах, пам'ятниках виднілася намальована літера Ї – І з двокрапкою над нею, яка є в українській, але відсутня в багатьох слов'янських мовах, передусім у російській. Мої друзі запитували мене: «Що це означає? Чому обирають цю дивну букву Ї?»

І найкраще пояснення, яке спало мені на думку, – це цитата з українського вірша Івана Малковича «Свічка букви «Ї»»:

Хай це можливо і не найсуттєвіше

але ти дитино

покликана захищати своїми долоньками

крихітну свічку букви «Ї»

бо кажуть дитино
що мова наша – солов'їна
гарно кажуть
але затам собі
що колись
можуть настати і такі часи
коли нашої мови
не буде пам'ятати
навіть найменший
соловейко
тому не можна покладатися
тільки на солов'їв
дитино.

Цей вірш і ці рядки з нього мимовільно викликали в мене чіткий спогад з дитинства, коли мене вчили цього вірша.

Усе як і попереджав Іван Малкович. Це відбувається! Українська літера Ї стає кошмаром для кривавих окупантів. Вона з'являється в українському Криму, в Донецьку, в Луганську, в Маріуполі... скрізь! Люди захищають свою ідентичність цією простою, маленькою, але потужною буквою Ї.

У цій ситуації мова виступає потужним знаряддям опору, боротьби за самовизначення, рішення обрати свободу. На тимчасово окупованих територіях України заборонено використовувати будь-які літери та знаки, які нагадують про Україну чи її мову. Покарання за це виходить за рамки нашої уяви. І все ж Ї зустрічається всюди. Де солов'ї є, і де їх немає.

Заохочую вас, шановні читачі, долучитися до писемного українського слова, спробувати ввібрати силу й мужність через українську літературу.

Дозвольте собі загубитися серед усіх цих дивних і красивих літер, цих слів, речень, оповідань, розповідей і доль.

Відкривайте своє серце українській мові та літературі, щоб ніколи не згасав вогник літери Ї.

ЯК ЗАМІНЮЄТЬСЯ СУСПІЛЬСТВО

Безсумнівно, жорстоке та неспровоковане вторгнення Росії в Україну призвело до найбільшої гуманітарної кризи в новітній історії Європи. Цей безпрецедентний міжнародний злочинний акт Кремля спричинив серйозні наслідки для цивільного населення в різних аспектах, зокрема вимушену міграцію, руйнування критич-

ЦИФРОВА ІНКЛЮЗІЯ ТА ДОСТУПНІСТЬ В УКРАЇНІ: ЯК НЕ ЗАЛИШИТИ НІКОГО БЕЗ УВАГИ

**АНДРЕА КАСТАНЬЯ –
ПОЛІТИЧНИЙ ЕКСПЕРТ,
ДОСЛІДЖУЄ ПИТАННЯ
ПОЛІТИКИ СУСІДСТВА
ЄС. ЖИВЕ І ПРАЦЮЄ У
БРЮССЕЛІ. ОСТАННІ
КІЛЬКА РОКІВ БРАВ
УЧАСТЬ У ПРОЄКТАХ,
ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ
ЦИФРОВИМИ
ТЕХНОЛОГІЯМИ ДЛЯ
РОЗВИТКУ, ОСВІТИ,
МОЛОДІЖНОЇ
ПОЛІТИКИ ТА СПОРТУ**

*За даними
Управління
Верховного
комісара ООН
із прав людини
(УВКПЛ),
понад 14 600
українських
мирних жителів
отримали важкі
поранення
, а десятки
тисяч хоробрих
українських
воїнів отримали
поранення в
боях. Реальні
цифри, вочевидь,
набагато вищі.*

ної інфраструктури, включно збудинками, лікарнями, школами, а також величезну кількість загиблих і поранених. Хоча комплексне документування російських воєнних злочинів та їхніх наслідків ще триває, уже очевидним є один важливий аспект. В Україні через війну значно зросла кількість людей з інвалідністю.

До війни в Україні було зареєстровано понад 2,7 млн осіб з інвалідністю. Але частково зібрані дані свідчать, що цей показник різко зріс. За даними Управління Верховного комісара ООН із прав людини (УВКПЛ), понад 14 600 українських мирних жителів отримали важкі поранення, а десятки тисяч хоробрих українських воїнів отримали поранення в боях. Реальні цифри, вочевидь, набагато вищі.

Через російську агресію багатьом українцям доведеться прожити решту життя з однією чи кількома інвалідностями. Наприклад, тисячі україн-

З огляду на сотні тисяч осіб з інвалідністю, стало очевидним, що ця частина населення відіграватиме важливу роль у формуванні української економіки не лише для одного, а й потенційно для двох поколінь. Наслідки цієї реальності вимагають значної уваги з боку багатьох зацікавлених сторін та суб'єктів, які інвестують у розвиток України.

ських військових можуть мати такі бойові травми як ампутації, черепно-мозкові травми, травми спинного мозку, а також порушення слуху й зору. Цивільні особи можуть отримати такі ж поранення, як і військові, зокрема під час обстрілів, вибухів і перестрілок. Ситуація з людьми з інвалідністю в Україні є безпрецедентним викликом для сучасного суспільства та відносно розвиненої європейської економіки.

З огляду на сотні тисяч осіб з інвалідністю, стало очевидним, що ця частина населення відіграватиме важливу роль у формуванні української економіки не лише для одного, а й потенційно для двох поколінь. Наслідки цієї реальності вимагають значної уваги з боку багатьох зацікавлених сторін та суб'єктів, які інвестують у розвиток України.

Спільні зусилля мають важливе значення для за-

доволення багатограних потреб людей з інвалідністю, починаючи від доступної інфраструктури та інклюзивної освіти до можливостей працевлаштування. У цьому контексті цифровізація та цифрова економіка пропонують оптимальні варіанти для людей з інвалідністю в Україні. Надання таким людям незалежності через цифрову доступність та освіту, щоб вони могли жити не лише на державні соціальні виплати, буде вирішальним для майбутнього України. І вкрай важливо, щоб післявоєнна Україна була готова розвивати інклюзивну, прогресивну цифрову економіку, яка характеризується різноманітністю, спільним процвітанням і основоположним принципом рівних можливостей для всіх.

Досягнення цифрової інклюзії та доступності для всіх членів суспільства вимагатиме величезних зусиль, що потребуватимуть тісної співпраці між українськими державними установами, міжнародними організаціями й громадянським суспільством. Але є три важливі передумови для досягнення справжньої цифрової інклюзії в Україні, й український

¹ www.edf-feph.org/one-year-of-war-persons-with-disabilities-in-ukraine/

² www.directrelief.org/2023/05/ukraines-war-wounded-gravely-injured-but-unbroken/

³ www.theguardian.com/world/2023/jan/07/ukraine-war-rehabilitation-centre-wounded-veterans

уряд має зосередитися на цих додаткових діях.

- Цифрова освіта: Україна має збільшити та покращити свої інвестиції в цифрову освіту й розвиток навичок, роблячи дуже сильний акцент на професійно-технічній освіті та STEM-освіті (наука, технології, інженерія та математика) для ветеранів й осіб з інвалідністю, які постраждали від війни. Це значно підвищить їхні можливості працевлаштування, сприятиме економічному залученню і загальному економічному розвитку.
- Веб-доступність: Україні слід продовжувати розвивати цифрову доступність у кожному аспекті суспільства, включно з електронним урядом, освітою та державними послугами. Наприклад, державні органи України можуть покращити веб-доступність усіх державних і приватних вебсайтів, інтегрувавши функції, щоб забезпечити можливість їх використання особами з вадами зору та слуху.
- Співпраця з технологічним сектором: український уряд має створити бізнес-середовище, яке сприятиме збільшенню інвестицій у сектор цифрових технологій, приділяючи особливу увагу сприянню створення цифрових технологічних компаній, що просувають освітні можливості та працевлаштування людей з інвалідністю. Наприклад, можна запровадити податкові пільги й додаткові податкові переваги, щоб стимулювати компанії, які спонсорують певну кількість цифрових іні-

Співпраця з технологічним сектором: український уряд має створити бізнес-середовище, яке сприятиме збільшенню інвестицій у сектор цифрових технологій, приділяючи особливу увагу сприянню створення цифрових технологічних компаній, що просувають освітні можливості та працевлаштування людей з інвалідністю.

ціатив для ветеранів і цивільних осіб з інвалідністю.

Однак важливо, щоб інші зацікавлені сторони також зробили свій внесок, оскільки питання цифрового залучення й надалі залишатиметься ключовим для майбутнього України та її стійкого відновлення в довгостроковій перспективі. Ці дії є додатковими й мають однакове значення для ролі уряду в забезпеченні того, щоб жодна особа не була виключена зі спільноти чи залишилася без уваги.

- Організації громадянського суспільства (ОГС): на сьогодні дані щодо масштабів інвалідності, отриманої внаслідок війни, та їхнього впливу на людей залишаються обмеженими. Частково

це обмеження спричинене нагальними й цілком законними турботами українського уряду щодо національної оборони та виживання. Однак ОГС можуть взяти на себе ключову роль у заповненні цієї прогалини, збираючи дані про інвалідність, спричинену війною в країні, й інформуючи про неї широку громадськість як в Україні, так і поза її межами. Роблячи це, ОГС можуть також виконувати важливе завдання визначення чітких потреб соціальної інтеграції людей з інвалідністю в Україні й відстоювати їхні інтереси на європейських і міжнародних форумах з метою підвищення обізнаності з цих питань.

- Міжнародні організації та донори: вони несуть вирішальну відповідальність за надання більшої кількості грантів, спрямованих на підтримку людей з інвалідністю в Україні. Крім того, вони повинні активно сприяти обізнаності щодо гострої проблеми економічної інтеграції для цієї групи, населення, напри-

Міжнародні організації та донори: вони несуть вирішальну відповідальність за надання більшої кількості грантів, спрямованих на підтримку людей з інвалідністю в Україні.

клад, із точки зору цифрової доступності та інклюзії.

• Приватний сектор: приватні компанії можуть відігравати важливу роль у забезпеченні соціального залучення людей з інвалідністю та ветеранів із пораненнями в Україні. Наприклад, малі та середні підприємства (МСП) можуть брати участь в адвокаційних кампаніях, пов'язаних з інклюзією, і забезпечити доступ до своїх приміщень та вебсайтів для людей з вадами зору чи слуху. З іншого боку, більші компанії мають ресурси, щоб узяти на себе більш значну роль, надаючи фінансову підтримку цифровим освітнім ініціативам для людей з інвалідністю, отриманою внаслідок

Отже, важливо, щоб кожна зацікавлена сторона відіграла свою роль у тому, щоб Україна залишалася країною, де ніхто не залишиться без належної уваги. Лише за допомогою такого підходу Україна може забезпечити довгострокове відновлення, яке принесе однакову користь усім її громадянам.

док війни, і водночас розширюючи можливості для їхнього працевлаштування.

Отже, важливо, аби кожна зацікавлена сторона відіграла свою роль у тому, щоб Україна залишалася країною, де ніхто не залишиться без належної уваги. Лише за допомогою такого підходу Україна може забезпечити довгострокове відновлення, яке принесе однакову користь усім її громадянам.

Ця публікація була спочатку підготовлена Інститутом Інноваційного Врядування в рамках реалізації проекту ПРООН «Сприяння безпеці людей в Україні шляхом реагування на багатовимірну кризу, спричинену війною» за фінансової підтримки уряду Японії.

КИЇВСЬКИЙ ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОРУМ У БРЮССЕЛІ 2023: ЄВРОПЕЙСЬКІ МІСТА ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ ЗАРАДИ МАЙБУТНЬОГО НАШОЇ СТОЛИЦІ

Восьмий щорічний Інвестиційний форум міста Києва (KIF) відбудеться 16 листопада 2023 року в мерії Брюсселя. Цей дуже важливий захід має на меті заручитися міжнародною підтримкою для сталого відродження та реконструкції київської агломерації.

Заснований як ключова платформа для міжнародного співробітництва, Інвестиційний форум міста Києва (KIF) послідовно відстоює візію зростання і стійкості Києва. Упродовж своєї історії KIF пройшов кілька етапів, кожен із яких посилював його вплив та охоплення. Переломним моментом став 2022 рік, коли під керівництвом мера Віталія Кличка й

ЯК ЗМІНЮЄТЬСЯ
УКРАЇНСЬКЕ
СУСПІЛЬСТВО

за підтримки мера Брюсселя Філіпа Клоза форум уперше вийшов за свої географічні межі й відбувся у Брюсселі. Кульмінацією цього історичного кроку стало підписання 15 європейськими містами спільної декларації, у якій вони зобов'язалися об'єднати зусилля для реконструкції та відновлення територій Київської області, що постраждали від зовнішньої агресії. Декларація не лише засвідчила солідарність, а й створила підґрунтя для комплексних багатосторонніх інвестиційних проектів і цільової допомоги.

Цьогорічний KIF має особливе значення на тлі останніх викликів. Центральною темою форуму буде «Стале відродження великого Києва» (Sustainable Revival of Greater Kyiv).

KIF у 2023 році має на меті активізувати глобальну співпрацю для сприяння зростанню столичної інвестиційної екосистеми. Залучаючи інвесторів з усіх куточків світу, ми прагнемо сприяти модернізації та «омолодженню» інфраструктури київської агломерації. В основі цього річного порядку денного форуму – співпраця між державним і приватним секторами. Об'єднавши досвід та ресурси цих двох сфер, можна знайти й упровадити комплексні рішення економічних та соціальних проблем, з якими стикається столиця під час війни.

Крім того, KIF відстоюватиме переваги економіки соціального впливу. Це поняття поєднує економічну діяльність із загальним добробутом суспільства. Такий фокус не лише відповідає нагальним потребам відновлення України, а й окреслює стійку та інклюзивну економічну траєкторію, що наближає країну до наших прагнень у рамках ЄС.

Київський міський голова Віталій Кличко прокоментував проведення майбутнього форуму, зазначивши: «Перед обличчям викликів Київ продемонстрував безпрецедентну стійкість. На цьогорічному форумі ми маємо конвертувати цю стійкість у конкретні рішення, інновації та партнерства, які забезпечать успішне стале майбутнє для киян».

Підтримуючи ці настрої, мер Брюсселя Філіп Клоз додав: «Брюссель підтримує Київ не лише як місто, що приймає форум, але і як вірний партнер та друг. KIF уособлює силу єдності й цілеспрямованості, адже коли європейські міста об'єднуються, обмінюються ідеями та спільно створюють рішення – це має неймовірний потенціал».

Про Інвестиційний форум міста Києва (KIF):

Заснований у 2015 році, Інвестиційний форум міста Києва (KIF) став авторитетним щорічним заходом, присвяченим налагодженню міжнародного співробітництва, розширенню інвестиційних можливостей і стимулюванню сталого розвитку Києва. Упродовж багатьох років KIF відіграє важливу роль в об'єднанні глобальних інвесторів, інноваторів та політиків, об'єднуючи їх у баченні стійкого й процвітаючого майбутнього для міста. Завдяки динамічному діалогу і стратегічному партнерству, KIF продовжує відігравати трансформаційну роль у формуванні економічної та соціальної траєкторії Києва.

Для отримання більш детальної інформації відвідайте investinkyiv.info.

Brussels Ukraine Review

CALENDAR OF
THE MAIN EVENTS OF

600 DAYS
FULL-SCALE
OF WAR

OLEKSANDRA MATVIICHUK
IS A CHAMPION FOR HUMAN
RIGHTS IN UKRAINE. INTERVIEW

EUROPEAN
ADVOCACY FORUM

KYIV INVESTMENT FORUM
IN BRUSSELS 2023

OCTOBER 2023

**P | Promote
Ukraine**

Brussels Ukraine Review